

บันทึกการรักษามะเร็งต่อมลูกหมาก ตอนที่ 5

รับการผ่าตัด

วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2556 แพทย์แผนกอายุรกรรมนัดไปเจาะเลือด x-ray ปอด และ ตรวจหัวใจด้วยคลื่นไฟฟ้าด้วย เพื่อพิจารณาว่า สุขภาพของอวัยวะสำคัญๆ ภายใน เป็นอย่างไร อยู่ในสภาพที่จะผ่าตัดได้หรือไม่ จึงออกเดินทางจากวัดอุโมงค์ไปยังตึก สงฆ์โรงพยาบาลสวนดอกเพื่อให้พยาบาลที่นี่ได้เตรียมเอกสารก่อนที่จะไปทำการตรวจ พร้อมกันนี้เจ้าหน้าที่เทคนิคการแพทย์ที่ตึกสงฆ์ก็ได้เจาะเลือด วัดความดัน ชั่งน้ำหนัก ก่อนที่จะไป x-ray ปอดและตรวจหัวใจด้วยคลื่นไฟฟ้าตามลำดับตามที่แพทย์แผนกอายุรกรรมได้เขียนใบสั่งให้ตั้งแต่วันที่ 15 มีนาคม 2556

เมื่อกระบวนการตรวจอวัยวะสำคัญตามคำสั่งแพทย์จากอายุรกรรมเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้ไปยื่นเอกสารที่ชั้น 3 ห้องเบอร์ 9 เพื่อให้พยาบาลเตรียมการว่าจะได้ไปตรวจกับแพทย์ คนไหน ที่ห้องเบอร์เท่าไรต่อไป พยาบาลที่ทำหน้าที่เตรียมเอกสาร ใช้เวลาเตรียม เอกสารไม่นานก็นิมนต์ให้ไปนั่งรอแพทย์อยู่หน้าห้องตรวจ โดยบอกว่า พอแพทย์ตรวจ คนที่เข้าไปก่อนเสร็จแล้ว ก็นิมนต์ท่านเดินเข้าไปให้แพทย์ตรวจได้เลย

อาตมาใช้เวลารอแพทย์ที่ทำการตรวจไม่นาน ก็ได้เข้าไปรับการตรวจร่างกายและ แพทย์ได้วินิจฉัยตามข้อมูลผลเลือดและการ x-ray อย่างครบถ้วนแล้ว แพทย์ผู้ตรวจก็พูด เสียงดังฟังชัดว่า สุขภาพท่านดีมากครับ ท่านพร้อมจะรับการผ่าตัดได้เลย ไม่ต้องกังวลนะ ครับ แพทย์ผู้ผ่าตัดและเครื่องมือการผ่าตัดที่นี่ทันสมัย แพทย์เฉพาะทางที่เกี่ยวข้องและ แพทย์อายุรกรรม ก็พร้อมจะช่วยในการผ่าตัดกันเต็มที่

เมื่อแพทย์ทางอายุรกรรมตรวจร่างกายอย่างถ้วนถี่และมีบันทึกมาถึง นายแพทย์
บรรณกิจ โลงนาภิวัตน์แล้ว อาตมาก็ให้นำหนังสือเดิน มาให้นายแพทย์บรรณกิจ โลงนาภิ
วัตน์ที่ห้อง OPD 2 ทันที เมื่ออาตมาเดินทางมาถึง พยาบาลแจ้งให้ทราบว่า อาจารย์
บรรณกิจรออาตมาอยู่แล้ว เธอจึงจัดแฟ้มมอบให้อาตมาเข้าไปรอได้เลย

อาตมาใช้เวลารออาจารย์นายแพทย์บรรณกิจเพียงห้านาทีก็ได้พบ จากนั้นอาจารย์
นายแพทย์บรรณกิจแจ้งให้ทราบว่า วันก่อนเคยโทรศัพท์ไปบอกว่า เลื่อนการผ่าตัด
ออกไปเป็นวันที่ 2 เมษายน 2556 นั้น ตอนนี้อาตมาขอเลื่อนกลับมาเป็นวันที่ 26 มีนาคม 2556
ตามกำหนดเดิม และจะประสานงานให้ท่านอาจารย์ได้มานอนที่โรงพยาบาลในวันนี้เลย

อาจารย์นายแพทย์บรรณกิจได้นิมนต์ให้ไปหานายแพทย์อีกคนหนึ่ง ยื่นข้อมูล
ทั้งหมดให้แล้วบอกว่า ช่วยประสานงานหาห้องพักในโรงพยาบาลให้ท่านอาจารย์ ดร.
พระมหาจรรยาด้วย นายแพทย์ผู้นั้น ได้สัมภาษณ์อาตมา เกี่ยวกับการแพ้ยาและเรื่อง
อื่นๆ อีกไม่นานก็นำไปพบพยาบาลที่ทำหน้าที่จองห้องพักเตรียมการผ่าตัด

พยาบาลแจ้งให้ทราบว่า นิมนต์ท่านไปฉันเพลก่อน เดี่ยวท่านกลับมาทุกอย่างจะ
เรียบร้อย อาตมาจึงเดินทางขึ้นไปบนอาคารชั้นสาม สั่งชาหลอดหนึ่งจานและมะม่วงมัน
ดิบหนึ่งผลมาเป็นอาหารเพล คนที่ขายอาหารและผลไม้ก็ให้บริการอย่างดี

อาตมานั่งอาหารเสร็จแล้ว จึงกลับมาหาพยาบาลที่ดูแลห้องพัก เธอทำเอกสาร
เรียบร้อยแล้วขอนิมนต์ให้อาตมาเดินทางมาที่ตึกสงฆ์แล้วเข้าพักที่ห้องพักได้เลย

พอเดินทางมาถึงตึกสงฆ์ พยาบาลผู้ทำหน้าที่ประสานงานชื่อคุณพรพิมล ได้ทำ
หน้าที่ประสานงานไว้แล้ว เธอจึงนิมนต์ว่า นิมนต์หลวงพ่อพักที่ห้องเบอร์ 405 ได้เลย

อาตมาจึงขึ้นลิฟท์พร้อมกับเจ้าหน้าที่มายังชั้นสี่ เพื่อคู่มือห้องพักตามที่ทางโรงพยาบาล
จัดการให้

เนื่องจากยังมีภารกิจติดพันเกี่ยวกับการประสานงานกับคุณฉลาด บรรลือภพ เพื่อน
นำเงินบริจาคไปสร้างห้องสมุดให้นักเรียนที่โรงเรียนหม่าโอโจ อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ ยัง
ไม่เสร็จสิ้น เหลือเพียงกลับไปดูเงินที่โอนเข้ามาให้ที่ธนาคารกรุงไทยสาขาสุเทพและ
นำไปจ่ายค่าวัสดุอุปกรณ์ให้เท่านั้นและยังมีเรื่องการขนโต๊ะเก้าอี้ 30 ชุด ไปยังศูนย์อนุรักษ์
ป่าตำบลแม่ตื่น อำเภอ อมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งตามกำหนดเดิมจะได้เดินทางไป
มอบโต๊ะและเก้าอี้ ซึ่ง คุณอรไท นิวัฒน์ภูมินทร์และ คุณชดา เสมอตน(คุณจ๋า) ได้บริจาคให้
ทั้งหมดพร้อมรถแท็กซี่ที่จะมอบให้เด็กๆ ได้นำไปใส่เดินลุยโคลนขึ้นคอยไปโรงเรียน
ในฤดูฝน ซึ่งเดิมเคยกำหนดไว้ว่า จะเดินทางไปกับคุณชาตรี เพ็งรัตนา เจ้าหน้าที่ที่ดิน
อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ แต่พออาจารย์นายแพทย์บรรณกิจเปลี่ยนแปลง
กำหนดการแบบกระทันหันอย่างนี้ จึงต้องรีบประสานงานให้ทุกอย่างสำเร็จเสร็จสิ้น
เสียก่อน

อาตมาจึงขออนุญาตเดินทางกลับวัดคูโม่และประสานงานทั้งสองเรื่องจนสำเร็จ
เสร็จสิ้นด้วยดี มีพระประสิทธิ์และพระจักรกฤษณ์ทำหน้าที่นำโต๊ะและเก้าอี้ไปให้ที่
ศูนย์ป่าไม้และจ่ายเงินค่าวัสดุอุปกรณ์การก่อสร้างให้ โดยให้ คุณทวี โพธารธรรมขับรถ
ไปให้ ทุกคนมีน้ำใจได้ทำหน้าที่ช่วยเหลืออย่างดี จึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

เมื่ออาตมาขึ้นมาถึงตึกสงฆ์ชั้นสี่ ห้อง 405 คุณรวินัญญ์ จิตรดา อ่อนน้อม
พยาบาลหัวหน้าตึกได้มาต้อนรับ โดยแนะนำตัวว่า อาตมาเคยสอนปริญญาโทแก่เธอเมื่อ
หลายปีที่แล้วและปวารณาว่า ถ้าท่านปรารถนาสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่สมควรแก่สมณบริโภค

โปรดเรียกร้องได้ตามที่เห็นสมควร การพิจารณาอย่างนี้เป็นแบบแผนที่อุบาสก
อุบาสิกาจะพึงพิจารณาแก่พระภิกษุสงฆ์ เพื่อความสะดวกแก่การอุปัฏฐากตามประเพณี
ของชาวพุทธที่ได้ปฏิบัติสืบต่อกันมา

เมื่อได้มาคู้ห้องพัก ทำความคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่แล้ว จึงขออนุญาตพยาบาล
หัวหน้าตึกสงฆ์เดินทางกลับวัดอุโมงค์เพื่อทำภารกิจที่ค้างค้างให้ลุล่วงเสียก่อน

วันที่ 21 มีนาคม 2556 ฉันทเพลเสร็จแล้ว ออกจากวัดอุโมงค์เดินทางมาพักที่ห้อง

พักตึกสงฆ์โรงพยาบาลสวนดอกตามที่ได้แจ้งไว้
ให้ทางตึกสงฆ์ได้ทราบแล้ว ผู้ร่วมเดินทางวันนี้
ประกอบไปด้วย พระจักรกฤษณ์ ธีรชมโม คุณทวี
โพชาธรรม ดร.ส่งเสริม คุณนัฐริณธิปและ
เด็กหญิงสิรินทรธรรม แสงทอง ได้มาสมทบด้วย

มีของใช้ที่จำเป็นไม่มากนักและได้นำน้ำดื่มมาด้วย เพราะจะดื่มน้ำมากเป็นพิเศษเพื่อเป็น
การล้างพิษไปในตัวด้วย

เนื่องจากพระจักรกฤษณ์ต้องเดินทางไปมก้อยในวันรุ่งขึ้น ดร.ส่งเสริมจึงต้องมา
นอนเป็นเพื่อนแทน เพราะการอยู่ห้องพิเศษมีกฎอยู่ว่า จะต้องมีคนเฝ้าดูแลอย่างใกล้ชิด
ชิด ถ้าไม่มีผู้ดูแลจะต้องไปพักที่ห้องพักผู้ป่วยรวม

การเดินทางจากวัดอุโมงค์มานอนเตรียมตัวรอการผ่าตัดนี้ ทำให้รู้สึกสบายใจดี
รู้สึกว่าได้วางภาระต่างๆ ไว้ข้างหลัง มีความรู้สึกเบาสบายทีเดียว นั่งคุยธรรมะกับดร.
ส่งเสริมจนถึงสามทุ่ม ดร.ส่งเสริมชวนให้กลับไปตั้งแต่เมื่อไรก็ไม่ทราบได้ ดร.ส่ง

เสริมบอกว่า เวลานวดพระอาจารย์ถ้าได้ยินเสียงกรนก็หยุดได้ เป็นอันว่า กลับไปตั้งแต่เริ่มกรนแล้ว ดร.ส่งเสริมก็หยุดนวดไปเข้านอน

ตื่นขึ้นมาครั้งแรก เข้าห้องน้ำประมาณตีหนึ่ง และกลับมาหลับต่ออีกจนถึงตีสามครึ่ง ก็ได้ล้างหน้าแปรงฟัน ท่องปาฏิโมกข์ประจำวัน แล้วเดินจงกรมจนกระทั่ง เกือบหกโมงเช้า แล้วจึงไปทำวัตรเช้าทำสมาธิ แผ่เมตตาพร้อมกับพระสงฆ์ที่มานอนรักษาอาการอาพาธที่ห้องพักผู้ป่วยรวม แล้วพยาบาลก็มาวัดความดัน วัดน้ำตาล ซึ่งความดันดีและน้ำตาลก็ดี อยู่ในระดับดี การควบคุมน้ำตาล ไม่ต้องฉีดยาแล้วเพราะใช้การรับประทานอาหารธรรมชาติแทน ส่วนความดันโลหิตนายแพทย์แผนกอายุรกรรมได้ให้ยาเม็ดเล็กๆ มาฉีดยาหลังอาหาร ทำให้ความดันที่ออกมาดี เช่น อยู่ระหว่าง 116/56 หรือ 124/ 73 ซึ่งพยาบาลจะวัดวันละสามครั้ง เพื่อดูว่าความดันอยู่ในสภาพปกติดี ไม่สูง มีความพร้อมที่จะผ่าตัดได้

การมาพักรอกการผ่าตัดครั้งนี้ มีความรู้สึกเหมือนมาเข้าโครงการปฏิบัติธรรม เมื่อเสร็จภารกิจต่างๆ แล้ว ก็มานั่งอาหาร วันนี้คุณกริมกมล มหัทธวินัย เป็นเจ้าภาพอาหารเช้า ประกอบด้วยผักผัก ข้าวกล้องและต้มลูกชิ้นปลาทราย เสร็จแล้วจึงเปิดเสียงธรรม เรื่องอัมมมตา ของหลวงปู่พุทธทาสฟัง ส่วนดร.ส่งเสริมก็ตรวจงานของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ระดับปริญญาเอกที่ปรึกษาเรื่องภาวนากับการดูแลผู้ป่วยมะเร็ง

เวลาประมาณ 10 นาฬิกา เจ้าหน้าที่ตึกสงฆ์ได้นำคนสี่คนมาเยี่ยม บอกจุดประสงค์ว่า จะถวายสังฆทานใน โอกาสที่ลูกสาวจะแต่งงานในอีกสองวันข้างหน้า คุณแม่ได้นำ

คู่บ่าวสาวมากราบด้วยเลย ถือเป็นโอกาสให้โอวาทคู่บ่าวสาวเป็นการล่วงหน้าด้วยการพูด
ธรรมะเรื่อง ฆราวาสธรรมสี่ประการ คือ สัจจะ ทมะ ขันติ และจาคะ ว่าจะป็นสายใยรักที่
เหนียวแน่นถักทอรักให้ยั่งยืนต่อไป ทุกคนที่มาถวายสังฆทานรู้สึกดีใจที่ได้ฟังธรรม
ด้วย

ดร.สงเสริม เป็นเจ้าภาพอาหารเพลวันนี้ มีมะม่วงมัน เย็นตาโฝม้งสวิรติใส่เพียง
น้ำและผักไม้ใส่เส้น ฟักทองนึ่ง แกงเลียงผักม้งสวิรติ ผัดผักรวม จึงขออนุโมทนาดร.
สงเสริมที่มาดูแลเอาใจใส่อย่างดีไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

อาตมาฉันเพลเสร็จ ก็ฟังธรรมะกันต่อ เราอยู่ด้วยเสียงธรรมของหลวงพ่อกุฑ
ทาสนจนถึงเวลาประมาณ บ่ายโมง คุณสมจิตได้มาเยี่ยมและประสานงานให้พระสงฆ์สอง
รูปมาบริจาคเลือดและขอให้แจ้งแก่โรงพยาบาลว่า จะบริจาคเลือดเพื่อใช้ในการผ่าตัด
อาตมา ซึ่งได้รับแจ้งจากแพทย์ว่าจะใช้เลือดถึงหกขวด หากมีผู้บริจាកก็จะทำให้การใช้
เลือดในการผ่าตัดสะดวกยิ่งขึ้น

อาตมาได้ทราบว่า จะมีผู้แสดงเจตน์จำนงบริจาคโลหิตให้อีกหลายคน ขออนุ
โมทนาความเสียสละของทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

เวลาประมาณ 17.30 น. พยาบาลจะมาวัดความดันโลหิตประจำเวลา แล้วจึงไปทำ
วัตรสวดมนต์เย็นที่ห้องพักสงฆ์อาหารชั้นสาม ซึ่งได้จัดให้มีสถานที่สวดมนต์ตรงด้าน
ทิศตะวันออก มีพระที่ป่วยพอจะลุกขึ้นได้ มาร่วมทำวัตรสวดมนต์เย็น สามรูป เป็น

อันว่า มีผู้มาทำวัตรสวดมนต์เย็นรวมทั้งพระจักรกฤษณ์ด้วยเป็นสี่รูป ทำวัตรสวดมนต์
เย็นเสร็จแล้ว นั่งสมาธิต่อ รวมเวลาทั้งหมดประมาณ 30 นาที จากนั้นก็มาเยี่ยม
สนทนาธรรมกับพยาบาลที่ทำงานคอยดูแลพระสงฆ์ระยะหนึ่ง แล้วจึงลาขึ้นห้องพัก

พระจักรกฤษณ์ ธีรปัญญา เป็นพระผู้มาเฝ้าในวันนี้ เนื่องจากยังมีงานเขียนเกี่ยวกับ
บันทึกบนยอดคอกอยยังไม่เสร็จสิ้น จึงทำงานต่อไปจนเวลาประมาณ 4 ทุ่มก็จำวัด

วันที่ 23 มีนาคม 2556 ตื่นนอนเวลา ตีสาม สามสิบนาที ล้างหน้าเสร็จ สวดปาฏิ
โมกข์หนึ่งรอบ เวลาตีสี่กว่าก็ทำสมาธิไปจนถึงตีสี่ครึ่ง จึงออกไปเดินจงกรมหน้า
ห้องพัก 405 ซึ่งเป็นทางเดินระหว่างห้องกว้างและไกลพอสมควร ในระยะนี้ห้องพิเศษ
สำหรับพระสงฆ์ว่างมาก จึงสามารถเดินได้สะดวกจนกระทั่งเวลาตีห้าครึ่ง จึงอาบน้ำ
เสร็จ แล้วก็ลงไปทำวัตรสวดมนต์ตอนเช้าที่ชั้นสามด้านทิศตะวันออกของห้องพักสงฆ์
อาพาธรวม วันนี้มีพระสงฆ์มาทำวัตรเช้าด้วยหนึ่งรูป ท่านรูปนี้อยู่จังหวัดลำปาง คิด
เชื่อในกระดูก เก็บปวดทั้งวันทั้งคืนน่าสงสารมาก ต้องให้มอร์ฟินเป็นระยะๆ แต่ท่าน
ขยันทำวัตรสวดมนต์และอ่านหนังสือไม่ขาด

อาตมาทำวัตรเช้าและนั่งสมาธิเสร็จแล้ว ก็มาวัดความดันโลหิตและเจาะเลือด
น้ำตาลดู ทั้งสองอย่างอยู่ในเกณฑ์ปกติ แล้วจึงขออนุญาตเจ้าหน้าที่ไปร่วมงานคืนสู่
เหย้าชาวค่ายคุณธรรมที่ค่ายคุณธรรมวัดอุโมงค์จังหวัดเชียงใหม่

งานคืนสู่เหย้าเริ่มเวลา สิบนาฬิกา ได้พบอดีตพระวิทยากรที่ลาสิกขาถันออกไป
หลายคนและครูอาจารย์ของโรงเรียนต่างๆ ที่มาร่วมระลึกความหลังครั้งค่ายคุณธรรม
รุ่งเรืองสุดขีดเมื่อยี่สิบสองปีที่ผ่านมา และทุกวันนี้อาจจะซบเซาลงไปบ้าง แต่พระสงฆ์ที่

รักการเผยแผ่ธรรมะกับเยาวชน ก็ยังคงยืนหยัดตั้งหลักอย่างต่อเนื่องโดยมีอาจารย์พระมหาเวียง ญาณันโท เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงมั่นคง ไม่เคยหนี ไม่เคยย้ายไปไหนตั้งแต่วันเริ่มต้นจนถึงวันนี้ นับเป็นรัตตัญญูผู้ยืนหยัดอยู่คู่ค่ายคุณธรรมอย่างยาวนาน

การจัดงานครั้งนี้ ท่านจรินทร์ ปภัสโร เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงประสานงานทั้ง

พระสงฆ์ อดีตพี่เลี้ยงและวิทยากรให้มาชุมนุมกันอย่างอบอุ่น เพื่อระลึกถึงความดีที่ได้ร่วมทำกันมาแต่อดีต ค่ายคุณธรรมได้สร้างคุณธรรมลงไปในใจของพระสงฆ์ที่รักงานเผยแผ่พระพุทธศาสนาเป็นชีวิตจิตใจและได้

ถ่ายทอดสู่ลูกหลานพุทธศาสนิกชนของเราให้ได้ใช้ธรรมะเป็นแสงสว่างส่องทางชีวิต ซึ่งงานที่ทำมาอย่างต่อเนื่องได้สร้างจิตสำนึกดีๆ ให้แก่เยาวชนที่มาเข้าค่าย ผ่านไปยี่สิบสองปีจำนวนเป็นแสนคนขึ้นไป

วันนี้พระครูสุคันธศีล เจ้าอาวาสวัดคูโม่รงค์ พร้อมด้วยพระสงฆ์วัดคูโม่รงค์จำนวน 9 รูป ได้มาสวดพระพุทธรูปทำบุญเป็นทักษิณานุပါတานกิจอุทิศส่วนบุญกุศลแก่คนที่เคยร่วมกันก่อตั้ง และมีคุณูปการคุณแก่ค่ายคุณธรรม อันมีหลวงพ่อบัญญา นันทะและหลวงพ่อพระธรรมสิทธิธารจารย์เป็น

หลัก ฝ่ายฆราวาสก็มีท่านเจ้าชื่นและเจ้าแม่สุริยฉาย ที่ให้การอุปถัมภ์อย่างแข็งขัน ทั้งในด้านอาคารสถานที่ อาหาร และทุนรอนในการดำเนินการ นอกจากนี้ยังมีอีกหลายท่านที่ไม่สามารถจะเอ่ยนามกันได้หมด ทุกคนทำงานด้วยความเสียสละจริงๆ เพื่อเห็นเยาวชนที่เติบโตขึ้นมาเป็นคนดีมีคุณธรรมประจำชีวิต

หลังจากพิธีสงฆ์เสร็จแล้ว ได้ร่วมกันถวายภัตตาหารเพล แก่พระสงฆ์ที่มาร่วมงาน และเชิญชวนอุบาสกอุบาสิกาที่มาร่วมงาน รับประทานอาหารพร้อมกัน มิตรสหาย ธรรมที่จากกัน ไปนานๆ และอยู่กัน ไกลๆ วันนี้ได้มาเจอกันอีกครั้งหนึ่ง มีความรู้สึก อบอุ่นใจเป็นพิเศษ ได้ตั้งวงรับประทานอาหารกันตามอัธยาศัย มีผู้นำอาหารแบบข้าว หม้อ แกงหม้อ มาร่วมงานกันอย่างมากมาย รับประทานอาหารกันแล้วต้องนำกลับไป รับประทานต่อที่บ้านกันอีก

งานคืนสู่เหย้าชาวค่ายคุณธรรมจบลงด้วยความอิมกาย อิมใจ อิมบุญและอิมท้อง โดยทั่วหน้ากัน

เมื่อทุกคนช่วยกันทำงาน เก็บข้าวของเข้าที่เข้าทางแล้ว ทั้งพระสงฆ์และอุบาสก อุบาสิกาได้เดินทางมาที่โรงพยาบาลสวนดอกตึกสงฆ์อาพาธห้อง 405 อีกครั้งหนึ่ง ทุกคนตั้งใจว่าจะมาบริจาคเลือดถวายอาตมาในวาระที่จะเข้าทำการผ่าตัดในวันที่ 26 มีนาคม 2556 นี้ เจ้าหน้าที่ธนาคารเลือดอำนวยความสะดวกให้เป็นอย่างดี แต่พอถึงกระบวนการ

การเก็บเลือด มีเพียงท่านจรินทร์รูปเดียวที่บริจาคเลือดได้ นอกจากนั้นเลือดที่ทดสอบไม่ผ่านมาตรฐานที่จะบริจาคได้ เจ้าหน้าที่แจ้งว่า เลือดลอย อาจเกิดมาจากนอนหลับหรือ พักผ่อนไม่เพียงพอก็ได้ เจ้าหน้าที่ทดสอบโดยการหยด เลือดลงในน้ำยา หากหยดเลือดจมลงไปที่ถือว่า บริจาคได้ แต่ถ้าหยดลงไปแล้วลอย ก็ไม่ อนุญาตให้บริจาค

จากนั้นก็มานั่งคุยกันต่อจนเย็น จึงแยกย้ายกันกลับด้วยความรู้สึกอบอุ่นและประทับใจในน้ำใจที่แต่ละคนมีให้กัน

อาตมาได้พบพวกเขาแล้วก็ภูมิใจที่พวกเขาเหล่านี้แม้ลาสิกขาออกไปดำเนินชีวิตในเพศฆราวาสแล้ว แต่ก็ยังนำธรรมะที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมาช่วงหนึ่งของชีวิตไปใช้ในการดำเนินชีวิตในหน้าที่การงานและครอบครัวได้เป็นอย่างดี

เมื่อสมาชิกที่มาเยี่ยมเยือนกลับไปแล้ว เวลาหกโมงเย็นก็ลงมาทำวัตรสวดมนต์เย็นเหมือนเดิม สวดมนต์เสร็จแล้วมาสนทนากับเจ้าหน้าที่และพยาบาล เลยให้เจาะเลือดที่ปลายนิ้วดูระดับน้ำตาล ก็พบว่า ระดับน้ำตาลลงมาถึง 99 ทั้งๆ ที่วันนี้คิดว่าระดับน้ำตาลน่าจะขึ้นสูง เพราะฉันข้าวขาวครึ่งจาน ตามปกติเวลานั้นข้าวขาว ระดับน้ำตาลจะขึ้นทันที แต่คราวนี้แปลก พอฉันข้าวขาว กลายเป็นน้ำตาลต่ำกว่าที่เจาะตอนเช้า คือ

108

พยาบาลสันนิษฐานว่า อาจจะเป็นเพราะอารมณ์ดี ไม่เครียด เลยทำให้ระดับน้ำตาลในเส้นเลือดลดได้ เพราะการขึ้นลงของระดับน้ำตาลในเส้นเลือดมีตัวบ่งชี้หลายอย่าง ไม่ใช่เพียงแต่อาหารหรือการออกกำลังกายเท่านั้น แต่จะต้องประกอบด้วยการพักผ่อนที่เพียงพอและอารมณ์ที่ดีด้วย

เนื่องจากงานด้านบทความยังไม่เสร็จ จึงได้ทำงานต่อเพื่อจะส่งบทความไปลงหนังสือพิมพ์ที่อเมริกาหลายๆ ตอน จะได้นอนพักผ่อนหลังผ่าตัดด้วยความสบายใจไร้กังวล ทำงานต่อไปจนดึกพอสมควร จึงเข้านอนและหลับไปด้วยความอ่อนเพลียและสบายใจที่ได้พบกับคนที่เคยร่วมงานกันมาแต่อดีต

วันที่ 24 มีนาคม 2556 ตื่นเวลาตีสามครึ่งเหมือนเดิม ล้างหน้าแล้วท่องปาฏิโมกข์ จนจบ แล้วเดินจงกรมจนถึงตีห้าครึ่ง จากนั้นอาบน้ำชำระร่างกายและสวนเพื่อถ่ายของเสียออกจากร่างกายมากกว่าระบบการขับถ่ายตามแบบธรรมชาติ เสร็จแล้วก็ไปวัดความดันและวัดน้ำตาล อาจจะเป็นเพราะเพิ่งจะสวนทำความสะอาดลำไส้เสร็จก็เป็นได้ พยาบาลวัดความดันสูงถึง 160/86 ร่างกายขับถ่ายของเสียออกจากร่างกายมาก ทำให้ความดันขึ้นได้ จากนั้นก็มาทำวัตรเช้าแล้ววัดระดับน้ำตาลได้ 106 ก็อยู่ในเกณฑ์ที่ดี

เมื่อทำภารกิจยามเช้าเสร็จแล้ว ได้ฉันอาหารเช้า แล้วทำงานด้านบทความและภาพประกอบบทความไปได้สักระยะหนึ่ง ก็มีผู้มาขอพรวันเกิด เจ้าของวันเกิดอายุครบ 6 รอบ มีลูกสาวสองคน หลานหนึ่งคนเดินทางมาด้วย ได้พุดถึงพระคุณแม่และการมีโอกาสดำเนินมาเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา การมีลูกที่ดี มีทรัพย์สินสมบัติ มีคนที่รัก ได้ผ่านการมี การได้ การเสียมามาก สิ่งที่สำคัญที่สุดของชีวิตคือ ความสงบ เพราะเมื่อจิตสงบแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตก็มีความหมาย เมื่อจิตสงบดี อาหารก็รับประทานอร่อย นอนก็หลับดี เดินทางไปทำงานก็มีชีวิตชีวา เดินทางท่องเที่ยวก็สนุก ชีวิตที่มีคุณค่าตามแบบพระพุทธศาสนา คือ ชีวิตที่สงบนั่นเอง นับแต่เข้าไปทรัพย์ที่ชีวิตจะต้องตัดดวงเอาไว้ก็คือความสงบ เพราะจะเป็นอริยทรัพย์ที่จะให้ความสุขทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ไม่มีใครจะมาแบ่งปันหรือช่วงชิงไปได้

เมื่อให้โอวาทและให้พรเป็นภาษาบาลีเสร็จแล้ว ก็ทำงานต่อจนใกล้เพลแล้ว ดร.ส่งเสริม มาถวายอาหารเพล ได้ฉันเพลและสนทนาธรรมกันตามสมควรแล้ว ฟังธรรมะของหลวงปู่พุทธทาส เรื่องอดัมมยตากับไตรสิกขาได้เกือบจบ ก็มีผู้มาขอพรวันเกิดอีกหนึ่งราย ก็เลยให้พรทั้งภาษาไทยและภาษาบาลีแล้วก็ฟังธรรมะจนจบ ทำให้จิตสงบดี

เวลาประมาณ 5 โมงเย็น ได้อาบน้ำและลงมาสนทนากับพยาบาลที่ทำหน้าที่อยู่ที่
ชั้นสามห้องรวมพระสงฆ์อาพาธ แล้วทำวัตรสวดมนต์เย็นแล้ว จึงกลับมาทำงานบทความ
จนเสร็จแล้วจึงจำวัตร

วันที่ 25 มีนาคม 2556 ตื่นเวลาตีสามห้าสิบนาที ล้างหน้าแล้วทบทวนปาฏิโมกข์
จนจบ แล้วเดินจงกรมจนถึงเวลา ตีห้าสิบห้านาที ทำการสวนลำไส้ใหญ่เอาของปฏิกูล
ออกจากร่างกายแล้ว อาบน้ำเสร็จแล้วลงไปทำวัตรเช้าที่ชั้นสามใกล้ๆ ห้องรวมสงฆ์
อาพาธ แล้วก็นั่งสมาธิ ระยะเวลาหนึ่ง จิตใจสงบนิ่งอยู่กับตัวรู้ ได้คิดธรรมสั้นๆ ว่า ยืน เดิน
นั่ง ระวังใจ

เสร็จจากการสวดมนต์ภาวนาแล้ว มานั่งฉันอาหาร พยาบาลมารายงานให้ทราบ
ว่า วันนี้ต้องย้ายห้องไปอยู่ที่ตึกพระบารมีห้องหมายเลข 1018 หอผู้ป่วยพิเศษเพื่อเตรียม
ตัวรับการผ่าตัดในวันที่ 26 มีนาคม 2556

พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาลและคุณบุญเลิศ จิตผ่องใส ได้ช่วยกันเก็บข้าวของที่
จำเป็นใส่รถเข็นออกจากห้องพัก 405 ตึกสงฆ์ แล้วลงมาทางลิฟท์ กล่าวคำอำลาเจ้าหน้าที่
และพยาบาลชั้นล่างที่ช่วยกันดูแลอย่างดีตลอดเวลาที่พำนักอยู่ที่นี่ เมื่อนำของใช้ขึ้นรถ
แล้ว รถก็เคลื่อนออกจากตึกสงฆ์มุ่งตรงมาตึกพระบารมีชั้นสิบ ห้องสิบแปดหรือห้อง
1018

ห้องพักนี้เป็นห้องพิเศษ สำหรับผู้ที่เตรียมตัวผ่าตัดด้วยหุ่นยนต์ การมาพักที่นี่ก็
เพื่อจะได้วัดความดันและดูการไหลเวียนของปัสสาวะว่า ดีแค่ไหน คึมน้ำเข้าไป หนึ่ง
พันซีซี จะปัสสาวะออกมาเท่าไร พยาบาลจะขอให้บันทึกไว้ทุกชั้นตอนเพื่อดูความ

ไหลเวียนของปัสสาวะ เพราะการผ่าตัดคราวนี้เป็นเรื่องที่อยู่ในกลุ่มทางเดินปัสสาวะ เหมือนกัน

พยาบาลจะเข้ามาสัมภาษณ์อาการบ่อยๆ ว่า เป็นอย่างไร เจ็บไหม การปัสสาวะ สะดวกดีไหม ก็ตอบว่า ไม่เจ็บและการปัสสาวะปกติ สะดวกดี พยาบาลบางคนก็เข้ามาถามว่า เจ็บหน้าอกหรือไม่ ก็ตอบว่า ไม่เจ็บ ปกติดี

พยาบาลที่ทำงานอยู่ที่นี่จะมีหน้าที่เฉพาะด้านมากมาย เช่น ด้านโภชนาการก็มาบอกว่า วันนี้จะต้องงดอาหารและน้ำตั้งแต่เที่ยงคืนและแนะนำว่า ตอนเย็นควรจะต้องรับประทานอาหารเย็น เพราะวันรุ่งขึ้นจะได้มีสารอาหารบำรุงกำลังพอที่จะรับการผ่าตัดได้ แต่อาตมาก็ตอบปฏิเสธไปว่า ฉันเพลอย่างเดียว อาหารพอแล้ว แต่พยาบาลพยายามที่จะให้ฉันหลายครั้ง ก็ปฏิเสธไป เพราะรู้สึกว่ามันเพลอย่างเดียวก็น่าจะมีอาหารเพียงพอที่จะบำรุงร่างกาย แม้จะต้องอดอาหารถึงหนึ่งวันเต็มๆ เพราะเคยอดอาหารตอนล้างพิษมาแล้วคราวละห้าวัน ก็พออยู่ได้ ไม่ขาดอาหารแต่ประการใด แถมยังเปิดโอกาสให้อวัยวะบางส่วนในร่างกาย ไม่ว่าจะ ตับ ไต และหัวใจ ได้พักผ่อน เพราะไม่ต้องทำหน้าที่ย่อยอาหารอย่างหนักเหมือนที่เคยทำมา จะเปิดโอกาสให้ร่างกายได้ซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอให้คงที่ก็เป็นได้ เหมือนโรงงานได้หยุดการผลิตบ้าง ก็จะได้ล้างโรงงานให้สะอาดเกลี้ยงเกลา แล้วก็ทำการผลิตต่อไป

ทีมพยาบาลมีหลายทีม เช่น ฝ่ายเตรียมน้ำดื่มใส่เหยือกที่บอกปริมาณไว้มาให้ดื่ม มีกระบอกตวงปัสสาวะพร้อมนำกระดาษปากกามาให้ สั่งว่า จะปัสสาวะเวลาเท่าไร ครั้งละกี่ซีซีๆ ให้จดบันทึกไว้ด้วย

พยาบาลคนต่อมา ก็จะมาบอกว่า จะผ่าตัดที่ไหน การผ่าตัดทำอย่างไร หลังจากการผ่าตัดแล้วจะทำอย่างไรต่อไป

เมื่ออาตมาถามว่า ผ่าตัดแล้วจะอยู่อีกกี่วัน ก็บอกไม่ได้ เป็นอันว่าอธิบายแล้วก็ไม่ค่อยจะเข้าใจอยู่ดี เพราะพยาบาลรู้เฉพาะเรื่องที่เตรียมมาเท่านั้น

ต่อมา หมอศัลยกรรมก็เข้ามาอธิบายว่า การผ่าตัดพุงนี้จะใช้ยาสลบขณะที่กำลังทำการผ่าตัด แล้วก็ถามตามแบบที่มีอยู่ว่า แพ้ยอะไรบ้าง มีโรคประจำตัวอะไรบ้าง

อาตมาก็ตอบว่า ไม่มีโรคอะไร สุขภาพดีทุกอย่าง มีแต่มะเร็งที่จะผ่าตัดพุงนี้เท่านั้น

หมอถามว่า จะถามอะไรบ้าง

อาตมาถามว่า เขาจะเจาะผ่าตัดกี่แผล

หมอก็ตอบว่า ไม่แน่ใจ

เมื่อเห็นว่าหมอไม่แน่ใจก็ไม่ถามอะไรอีกแล้ว เพราะนอกจากเรื่องศัลยกรรม หมอคงจะไม่รู้อะไรมากกว่านั้น ขึ้นถามไปก็จะไม่รู้กันไปใหญ่ เพราะนี่คือการทำงานแบบเฉพาะทางจริงๆ แม้ว่าจะทำงานในเรื่องที่จะต้องสัมพันธ์กัน แต่หมอศัลยกรรมจะทำให้คนไข้สลบแล้วก็หมดหน้าที่ คงไม่เคยสนใจว่า เขาจะทำการผ่าตัดแบบหุ่นยนต์นี้ จะต้องเจาะตรงไหนอย่างไร อาตมาจึงบอกว่า คงไม่รบกวนคุณหมอแล้ว พุงนี้หมอผ่าตัดเสร็จแล้วอาตมาคอยนับแผลเอาเองก็แล้วกัน เป็นอันว่า วิสัญญีแพทย์หรือหมอศัลยกรรมทำหน้าที่ยาอธิบายเสร็จแล้ว ขอให้ลงนามรับรองเป็นอันเสร็จพิธี ทำทางหมอคงเหนื่อยกับ

การงานมาด้วยหน้าตาเรียบเฉย ไม่มีรอยยิ้มใดๆ หลงเหลืออยู่บนใบหน้าเลย สมกับเป็นหมอดมยาสลบจริงๆ เพราะไม่ได้มีหน้าที่ยิ้มแย้มกับใครทั้งสิ้น แต่มีหน้าที่ทำให้คนหมดสติไปเท่านั้น

ช่วงบ่าๆ ก็มีทีมหมอที่เตรียมแผนการผ่าตัดจะมาอธิบายว่า สุขภาพของอาตมานั้น ได้รับการปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทุกด้านแล้วว่า สมบูรณ์พร้อมที่จะผ่าตัดได้ ครั้งแรกหมอทางหัวใจจะมาพบ แต่ตอนนี้หมอคุณผลจากการตรวจหัวใจด้วยคลื่นไฟฟ้าแล้วคงจะไม่ต้องมาพบอีก เพราะได้ให้คำปรึกษากับหมอที่จะผ่าตัดไปแล้ว

ครู่ต่อมา หมอหนุ่มๆ เข้ามาพร้อมกับนักศึกษาแพทย์กลุ่มหนึ่ง พวกเขามาเต็มห้องที่เดียว เป็นนักศึกษาแพทย์ปีห้า โดยคุณหมอที่เป็นอาจารย์บอกว่า พรุ่งนี้นักศึกษาเหล่านี้จะไปดูการผ่าตัดด้วย ท่านจะได้เป็นอาจารย์ของนักศึกษาเหล่านี้

หมอพูดจบ อาตมาคิดเล่นๆ ในใจว่า หวังว่าคงเป็นแค่อาจารย์ธรรมดา ก็พอจะไม่ต้องเป็นอาจารย์ใหญ่ก็ได้

เมื่อคุณหมอนำนักศึกษาออกไปแล้ว มีนักศึกษาอีกสองคน หญิงหนึ่ง ชายหนึ่ง ได้มาซักถามประวัติการเป็นต่อมลูกหมากอย่างละเอียด ได้บอกว่า รายละเอียดได้เขียนไว้ในเรื่องบันทึกการรักษา มะเร็งต่อมลูกหมากสี่ตอน ได้ขึ้นไว้ที่ ๆ www.skytemple.org หากต้องการรายละเอียด ขอให้ไปอ่านได้ แล้วเธอก็ลองเปิดไอโฟนของเธอๆ บอกว่าพบแล้ว นอกจากจะสัมภาษณ์เรื่องมะเร็งต่อมลูกหมากแล้ว ยังสัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องเนื้อคู่ด้วยว่า คนเป็นเนื้อคู่ต้องเคยอยู่ร่วมกันในอดีต (บุพเพสันนิวาส) จริงๆ หรือไม่อย่างไรก็ได้ให้ข้อคิดไปตามสมควร โดยหลักๆ การครองเรือน ชีวิตคู่ก็เกิดขึ้นได้ทั้งสองอย่าง คือ

โดยบุพเพสันนิวาส และโดยการเอื้อเฟื้อกันในปัจจุบัน อันไหนแรงกว่า เข้มข้นกว่า ก็
อันนั้นแหละเป็นเหตุปัจจัยให้พบกัน อยู่ร่วมกันในชาตินี้

การที่ชีวิตคู่จะอยู่กันได้ยาวนานแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยและธรรมะที่ได้ปฏิบัติ
คือ สัจจะ คือ ความจริงใจต่อกัน ทมะ การข่มใจ ขันติ ความอดทน และจาคะ ความ
เสียสละและให้อภัย รักแท้ต้องเสียสละ และธรรมะอื่นๆ อีก เช่น การจัดการทรัพย์สินที่
ได้มาอย่างถูกต้องว่า ควรจะเก็บไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันให้เพียงพอ นำไปลงทุนถ้าทำ
ได้ เก็บไว้เพื่ออนาคต และนำไปเลี้ยงดูบิดามารดาหรือบำรุงสาธารณกุศลบ้างเป็นการ
ทำบุญ

การบันทึกประจำวันก่อนผ่าตัดทำได้เพียงแค่นี้และหยุดบันทึกไปตั้งแต่วันที่ 26
มีนาคม 2556 คือวันทำการผ่าตัด เพราะความไม่สะดวกของการเคลื่อนไหว แม้แต่การ
นั่งเขียนบันทึกก็ลำบาก ประกอบกับจิตใจหลังผ่าตัด นิ่งเฉย ไม่ค่อยจะคิดอะไรมากมี
สภาพเหมือนคนที่ไฟมอดไป หลายครั้งอยากบันทึกเหตุการณ์สดๆ แต่ก็ไม่มีกะจิตกะ
ใจที่จะทำ เกิดภาวะความเฉื่อยชาทางใจ แต่คิดอยู่เสมอว่า เมื่อไรสภาวะร่างกายพร้อม
และจิตใจพร้อม จะได้เขียนบันทึกนี้ให้มิตรสหายได้ทราบกันว่าเป็นอย่างไร

วันนี้เป็นวันที่ 21 เมษายน 2556 นับเวลาจากวันทำการผ่าตัดได้ 27 วันแล้ว ความ
ทรงจำกว้างๆ ที่จะเล่าสู่กันฟังก็ยังคงมีอยู่ตามสมควร อาจจะไม่ละเอียดทุกเหตุการณ์ แต่
จะเล่าเฉพาะเหตุการณ์หลักๆ ที่จำได้ อาจารย์ท่านหนึ่งเคยให้คำจำกัดความคำว่า
ความจำ เอาไว้ว่า ความจำ คือ สิ่งที่เหลือจากลืมหมดแล้ว

เช้าวันที่ 26 มีนาคม 2556 ตื่นเช้าขึ้นมา ก็วางใจไว้กับลมหายใจเสมอ เพราะไม่รู้ว่าผ่านวันนี้ไปแล้วจะได้หายใจอีกหรือไม่ ลมหายใจคือ แหล่งกำเนิดชีวิต เป็นผู้ดูแลบันดาล เป็นผู้ตัดสินว่า จะให้มีชีวิตอยู่ต่อไปหรือไม่ ชีวิตนี้ขาดแคลนแก้วแหวนเงินทองทรัพย์สิน ก็ขาดไปได้มากหรือน้อยก็ไม่เป็นไร แต่ถ้าขาดลมหายใจไปชีวิตก็ว่างวาย การกลับมาเชื่อมเยือนลมหายใจอยู่บ้างมิให้ขาดหายกันไปวันละหลายๆ ครั้งตามความสะดวกเป็นการเตือนตัวเองว่า เรายังมีชีวิตอยู่

มีงานแสดงธรรมของหลวงปู่พุทธทาสติดตัวไปทุกหนทุกแห่ง ว่างๆ ก็เปิดฟัง อริยมรรคมีองค์แปดบ้าง อริยสัจจ์บ้างหรืออत्मมตยาบ้าง สะดวกแก่การพกพาและรับฟัง

วันนี้ความรู้สึกปกติดี ไม่ตื่นเต้นตกใจแต่ประการใด พยายามจะทำหน้าที่ประจำวันคือ จะมาวัดคุณหมุในร่างกายว่า เป็นไข้หรือไม่ และวัดความดันซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

คุณบุญเลิศ จิตผ่องใส ซึ่งไปมาหาสู่กันที่วัดพุทธปัญญา เมืองโพโมน่า มลรัฐแคลิฟอร์เนียอยู่เป็นประจำ กลับมาเยี่ยมบ้านที่ประเทศลาว แล้วถือโอกาสมาเฝ้าไข้ด้วยประสิทธิ์ชัย ครุฑทกาศ หลานชาย ลูกชายของพี่สาวและศิwapร ช่วยบำรุง พยาบาลจากโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี ได้มาเยี่ยมและปวารณาที่จะเฝ้าไข้กันตั้งแต่มยังไม่ทันผ่าตัด นับว่าเคารพรักและเป็นห่วงกันมาก

เนื่องจากคืนนี้มีทั้งประสิทธิ์ชัยและคุณบุญเลิศ มาพร้อมกันจึงให้คุณบุญเลิศไปนอนพักที่วัดอุโมงค์ และให้ประสิทธิ์ชัยนอนเป็นเพื่อน ก็พากันหลับอย่างดีทั้งสองคน

ตื่นเช้าขึ้นมางคอาหารและน้ำแต่ไม่งคธรรมชาติ จึงใช้เวลาในการปฏิบัติธรรม
พิจารณาธรรมอันเป็นต้นธารชีวิต คือลมหายใจ จิตสงบคเพราะไม่มีอะไรจะคิด พยาบาล
ก็เข้ามาทำหน้าที่วัดความดัน ตรวจปริมาณปัสสาวะตามปกติ

พอใกล้ๆ เที่ยง พยาบาลก็นำเสาแขวนถุงน้ำเกลือมาติดไว้ทางเตียงด้านขวา และให้
น้ำเกลือทางแขนข้างขวา คุณทำทางจะเริ่มเป็นคนไข้ขึ้นมาบ้างแล้ว เพราะงคอาหารและ
น้ำทางโรงพยาบาลน่าจะให้น้ำเกลือนี้แหละแทน

คุณบุญเลิศ พระจักรกฤษณ์และประสิทธิ์ชัย อยู่ด้วยกันจนเวลาบ่ายโมง เจ้าหน้าที่
ได้นำเตียงมารับไปทำการผ่าตัดที่ตึกศรพัฒน์ชั้นสี่ซึ่งก็ไม่
ทราบว่าจะอยู่ตรงไหน ก็คงจะเป็นห้องผ่าตัดด้วยหุ่นยนต์
นี่เอง เจ้าหน้าที่เงินเตียงเรื่อยๆ ไปจนถึงหน้าห้องผ่าตัด
อตามอบยามและสิ่งของทุกอย่างให้แก่ ประสิทธิ์ชัย คุณ
บุญเลิศและพระจักรกฤษณ์ นั่งรออยู่หน้าห้องผ่าตัด

เจ้าหน้าที่เงินเตียงเข้าห้องผ่าตัดไปยังห้องที่มีหุ่นยนต์วางอยู่ ไม่มีใครถ่ายภาพได้
แล้ว มีแต่ความทรงจำ บนเพดานมีหลอดไฟ หุ่นยนต์นี้เท่าที่จำได้ มีแขน มีนิ้วยาวๆ คั่ง
หุ่นยนต์ทั่วไป คุณหมอบอกว่า จะบังคับหุ่นยนต์ด้วยคอมพิวเตอร์เหมือนกับการเล่น
เกมส์ ข้อดีของการผ่าตัดด้วยหุ่นยนต์คือ สามารถผ่าตัดได้ลึกซึ่ง แม้ในช่องหลืบที่
สลับซับซ้อนก็ผ่าตัดได้อย่างทั่วถึง เพราะนิ้วมือของหุ่นยนต์สามารถหมุนรอบได้สาม
ร้อยหกสิบองศา

เมื่อเข้าไปถึงห้องผ่าตัดแน่ๆ แล้ว เจ้าหน้าที่ก็ได้เปลี่ยนเตียงเป็นเตียงผ่าตัด เอา
ประคตที่รัดเอวออก เนื่องจากนุ่งสบงจึงสะดวก ไม่ต้องเปลี่ยนเป็นชุดคนไข้ วิทยุ
แพทย์หรือหมอดมยาสลับปรากฏตัวอีกครั้งหนึ่ง บอกว่า จะฉีดยาสลบเข้าทางสายน้ำเกลือ
เจ้าหน้าที่อีกคนหนึ่งใช้สายมามัดแขนทั้งสองข้างเพื่อความสะดวกในการผ่าตัด

ความรู้สึกครั้งสุดท้ายที่รู้ตัวคือ เวลา 13.15 น. พอหมอดมยาบอกว่า จะให้ยาสลบ
แล้วนะ แล้วก็ฉีดยาที่ถุงน้ำเกลือ ได้ทำจิตสงบ เจริญอานาปานสติ ให้ลมหายใจละเอียด
นึกถึงสิ่งดีๆ ที่ได้กระทำไว้ ตั้งใจว่า หากชีวิตจบตรงนี้ก็จบกัน หากไม่จบ รอดกลับ
ออกไปน้อยกว่ากันใหม่ แต่หากจะต้องจากไปตอนนี้ก็ขอไปด้วยจิตที่สงบก็แล้วกัน

เมื่อชีวิตเฉียดกับความตาย ทุกอย่างไร้ความหมายแม้แต่ชีวิตของเราเอง การตาย
น่าจะเป็นสถานะหนึ่งที่ทุกคนยอมรับด้วยความเต็มใจ เมื่อถึงเวลาอันสมควร หากจะต้อง
ตายก็ไม่มีอะไรน่าห่วงเพราะได้เกิดมาทำอะไรให้โลกตามสมควรที่เกิดมาเป็นมนุษย์กับ
เขาครั้งหนึ่ง การฝึกอานาปานสติไว้มากๆ ก็เป็นประโยชน์มาก หลับไปตั้งแต่เมื่อไรก็
ไม่ทราบ แต่มีสติจนวาระสุดท้าย แล้วหลับไปเพราะฤทธิ์ยาสลบนั่นเอง

หลับสนิทมาก หลายคนถามว่าได้ไปท่องสวรรค์หรือนรกบ้างไหม คำตอบก็คือ
เวลาที่สลบไป เป็นเวลาที่หลับสนิทมากๆ ครั้งหนึ่งของชีวิตที่สำคัญเท่านั้น ไม่ฝันไม่มี
อะไรปรากฏเลย หลับลึกจริงๆ

ท่านจรินทร์ ปภัสสร ได้เดินทางไปสมทบกับ
อีก สามคนที่รออยู่หน้าห้องผ่าตัดโดยไม่ออกไป
ไหนกัน รวมเป็นสี่คนแล้วว่า เวลาที่ผ่าตัดเสร็จแล้ว แต่อาตมายังไม่รู้สึกรู้ตัว เจ้าหน้าที่

วางอยู่บนเตียงนี้เปรียบเหมือนท่อนไม้และท่อนฟืน ไม่สำคัญมันหมายความว่า กายนี้เป็นตัวกู หรือกายนี้เป็นของกู ทำความรู้สึกว่า กายนี้เป็นเพียงธาตุก้อนหนึ่งที่วางอยู่บนเตียง หายใจให้เบาๆ ที่สุดเพราะการหายใจเบาๆ ทำให้ความฟองขึ้นและยุบลงของท้องเป็นไป อย่างอ่อนโยน จะไม่กระเทือนแผลผ่าตัดที่อยู่รอบๆ หน้าท้องทั้งเวลาฟองและเวลายุบ

การฝึกอานาปานสติจนสามารถทำลมหายใจให้ละเอียดที่สุดเท่าที่จะละเอียดได้ มี ประโยชน์มากเวลาเจ็บป่วยอย่างนี้ นับเป็นกรรม โอสถขนานแท้ที่มาบำบัดความเจ็บ ปวดโดยตรง

อดมาคิดถึงท่านอาจารย์พุทธทาสที่สอนว่า ป่วยทุกครั้ง ฉลาดทุกครั้ง ความฉลาด เกิดมาจากการเรียนรู้ถึงสถานการณ์ทางร่างกายและจิตใจที่เกิดขึ้นในปัจจุบันขณะจริงๆ ถ้าเฝ้าศึกษาให้ดีๆ ก็จะได้รับความรู้ ความเคลื่อนไหวและความเป็นไปทั้งเรื่องกายและ เรื่องจิตมากมาย

การทำความรู้สึกว่า กายนี้เป็นสักว่า ธาตุ ท่อยางที่มาต่อเข้ากับกายนี้ก็เป็นสักว่าธาตุ ร่างกายกับท่อยางมาต่อเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ก็เป็นการผสมผสานของธาตุตามธรรมชาติอีกแบบหนึ่ง เพราะต่างก็เป็นธาตุจากภายนอกมาสัมพันธ์กับธาตุภายในที่จะต้องอยู่ ร่วมกันอีกหลายวัน เพื่อช่วยกันทำหน้าที่ให้ธาตุกองนี้ยังคงความสด (ชีวิต) ต่อไปตาม เหตุตามปัจจัย

นอนคลุมหายใจไปเรื่อยๆ ด้วยใจที่อยู่กับกาย หลับบ้าง ตื่นบ้าง

เวทนาที่กล้า เป็นอารมณ์แห่งเวทนานุปัสสนาที่ชัดเจน ดีเหมาะแก่การนำมาพิจารณา เพื่อมิให้ใจท่องเที่ยวไปไหนไกลๆ แต่จดจ่ออยู่กับเวทนาที่กล้านั้น

คืนนี้ศิวพรและประสิทธิ์ช่วยกันเฝ้าไข้ เพราะศิวพรเป็นพยาบาลจากโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี หากมีปัญหอะไรจากการผ่าตัดออกมาแบบฉุกเฉิน ศิวพรจะเข้าใจ สามารถสื่อสารกับพยาบาลได้ รู้เรื่องง่ายกว่าเราซึ่งเป็นผู้ป่วย ไม่รู้ ไม่เข้าใจว่าอาการไข้หรือผลข้างเคียงที่ปรากฏออกมาจะเป็นอย่างไร

คืนที่หนึ่งหลังการผ่าตัดผ่านไปด้วยดี ระบบขับถ่ายหนักเสียบสนิท ไม่มีการขับถ่ายแต่อย่างใด เพราะงดอาหารและน้ำแต่ไม่หิวมาก เพราะเคยอดเมื่อล้างพิษมาแล้วคราวละห้าวัน และอีกอย่างหนึ่งพยาบาลก็มาเติมยาและอาจจะเป็นไวตามินเสริมทางสายน้ำเกลือตลอดเวลา จึงรู้สึกที่ไม่หิวกระหายแต่อย่างใด

การที่ระบบขับถ่ายหนักหยุดพักการขับถ่ายก็ดีไปอย่างหนึ่ง เพราะไม่ต้องลุกขึ้นไปห้องน้ำ ซึ่งจะเป็นเหตุแห่งความเจ็บปวดรวดร้าวบริเวณแผลผ่าตัดต่อปัสสาวะและช่องบริเวณถ่ายเทของเสียด้านซ้ายอย่างมากทีเดียว

ตื่นเช้าวันที่ 27 มีนาคม 2556 วันที่รอคอยคือ วันผ่าตัดใหญ่ของชีวิตก็เคลื่อนคล้อยผ่านไปแล้วด้วยความเรียบร้อย เมื่อวานเข้าไปในห้องผ่าตัดแล้ว ก็ได้กลับออกมาอย่างปลอดภัย นับได้ว่าเป็นบุญยิ่งนัก ที่จะมชีวิตรอดอีกต่อไป ไม่ตกหล่นในห้องผ่าตัด

ขอบคุณคำอวยพรและทุกกำลังใจที่กัลยาณมิตรทั้งหลายส่งมาให้ คำอวยพรของท่านทุกคำอวยพรที่ว่า ขอให้การผ่าตัดของท่านอาจารย์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย เป็น

คำอวยพรที่มีผลตรงตามความเป็นจริง อาตมาปลอดภัยจากการผ่าตัดแล้ว แต่ต้องรอการ
พักฟื้นอีกนานเท่าไร ยังไม่มีทางรู้ได้ว่า ระบบต่างๆ ในร่างกายที่ผ่านการผ่าตัดใหญ่จะ
กลับมาทำหน้าที่ได้ปกติดังเดิมเมื่อไร

เวลา 8.30 น. นายแพทย์บรรณกิจพร้อมสาธุศิษย์นักศึกษาแพทย์กลุ่มหนึ่งได้มา
ตรวจประจำวันและเล่าว่า ผ่าตัดนานไปหน่อย
เพราะอุปกรณ์การผ่าตัดติดขัดไปประมาณสามสิบ
นาที แต่ได้แก้ไขทันท่วงที ทุกอย่างดำเนินไปด้วยดี
และปลอดภัย

อาตมาก็ขบใจท่านศาสตราจารย์นายแพทย์บรรณกิจ โลงนาภิวัดน์ ที่ทำการผ่าตัด
มะเร็งต่อมลูกหมากให้อย่างสุดฝีมือตั้งแต่ต้นจนจบ ผลการผ่าตัดออกมาดีมาก มีความ
ปลอดภัยสูง เป็นที่น่าพอใจของทีมแพทย์ และอาตมาเองซึ่งเป็นผู้ป่วยก็พอใจที่สุด

การผ่าตัดครั้งนี้ผ่านไปด้วยดี แล้วให้นึกถึงคำของท่านพระครูปิยธรรมวิเทศที่อวย

พรให้อาตมาในวันเดินทางกลับมารักษาตัวที่เมืองไทยว่า ขอให้
ท่านอาจารย์ได้พบหมอเทวดามาให้การรักษามะเร็งต่อมลูกหมาก
ในครั้งนี้อย่างดี

จากผลงานการตรวจและตัดสินใจทำการผ่าตัดที่ทำได้ดี
เยี่ยมนี้ ฝีมือของคุณหมอบรรณกิจจัดเข้าขั้นหมอเทวดาตามที่

อาจารย์พระครูปิยธรรมวิเทศกล่าวไว้จริงๆ

อัธยาศัยใจคอของคุณหมอก็เข้าขั้นเทพ เพราะมีความเมตตากรุณาเยือกเย็น ยิ้ม
แย้มแจ่มใสตลอดเวลา ใครกล่าวถึงท่านแล้ว ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า อาจารย์บรรณ
กิจใจดีมีธรรมะ น่ารัก ฝีมือดี มีความเชี่ยวชาญ ท่านเป็นหมอที่ทำงานด้วยความเสีย
สละทั้งในการช่วยเพื่อนมนุษย์และประสิทธิ์ประสาทวิชาการศึกษาต่างๆ ให้ศิษย์ด้วยความ
เมตตากรุณาเปี่ยมด้วยปัญญา สมกับเป็นหมอเทวดาจริงๆ

อนึ่งอาตมาได้ทราบจากคุณหมอและทีมงานว่า ตามแผนเดิมก่อนผ่าตัดจะต้อง
เตรียมเลือดไว้ 6 ถุงเพื่อแก้ปัญหาภาวะลิ่มเลือดที่ขาดเลือด แต่การผ่าตัดของอาตมาดำเนิน
ไปได้อย่างดีไม่เสียเลือดจนต้องให้เลือดเพิ่มเลย ด้วยความสามารถในการผ่าตัดชั้น
เยื่อมของคุณหมอบรรณกิจนั่นเอง เป็นอันว่าเลือดที่มีมิตรสหายธรรมช่วยกันบริจาคเตรียม
ไว้ให้อาตมามากกว่า 6 ถุงก็มอบให้ทางโรงพยาบาลได้นำไปมอบให้คนไข้รายอื่นที่
ต้องการเลือดอย่างเร่งด่วนต่อไป ขอชื่นชมและอนุโมทนาแก่มิตรสหายที่มีจิตศรัทธา
ช่วยกันบริจาคเลือดเกินกว่าที่ทางคุณหมอกำหนดไว้ ณ ที่นี้ด้วย

วันที่สองจากการผ่าตัดตอนบ่ายๆ พยาบาลอนุญาตให้ดื่มน้ำได้ คุณบุญเลิศ คุณ

อักษณิษ ท่านจรินทร์ เริ่มให้ดื่มน้ำโดยการป้อน
หลอดดูดน้ำเข้าไปในปากเพราะยังขยับตัวไม่ได้ดี
นัก ขอขอบคุณที่ทุกคนช่วยกันป้อนน้ำมือแรก
หลังจากการผ่าตัดผ่านไปครบยี่สิบสี่ชั่วโมง

อาการปวดแผลที่หน้าท้องอันเป็นจุดผ่าตัดก็
ยังมีอยู่ จะเคลื่อนไหวหรือไอเบาๆ ก็ไม่ได้ เจ็บสะเทือนไปหมด จะจากเสมหะก็แสนจะ

ลำบาก อาการปวดถ่ายหนักไม่มี แต่ท้องจะอืด การปัสสาวะก็ออกทางท่ออย่างที่ต่อตรงมาจากท่อปัสสาวะ ซึ่งจะรู้สึกเจ็บเวลาขยับตัว ปัสสาวะจะไหลลงสู่ถุงที่คุณหมอได้ต่อเอาไว้ โดยไม่รู้ตัวว่าจะปัสสาวะเหมือนภาวะปกติ คึมน้ำเข้าไปก็ไหลออกมาเรื่อยๆ

ส่วนอีกสายหนึ่งที่เจาะทางช่องท้องด้านซ้าย ก็เป็นท่อส่งของเสียออกจากบริเวณที่ผ่าตัดครั้งแรกๆ จะมีเลือดปนออกมาด้วย สองสามวันผ่านไปก็จะมีน้ำเหลืองออกมา บางวันก็ออกเยอะ บางวันก็ออกน้อย หยดๆ ย้อยๆ ออกมาลงในขวดที่รองรับ

เมื่อเริ่มคึมน้ำแล้วพยาบาลจะนำน้ำตวงมาในเหยือกประมาณคราวละหนึ่งพันซีซี เมื่อน้ำหมดก็มาเติมให้อีกและจะมีพยาบาลอีกคนหนึ่งมาตรวจอัตราน้ำที่คึมลงไปและตรวจตราการไหลออกของปัสสาวะว่า มีความสมดุลเพียงใด

เนื่องจากการผ่าตัดคราวนี้เป็น การดูแลเฉพาะทางคือทางเดินปัสสาวะ แพทย์จึงสั่งพยาบาลให้ดูแลการปัสสาวะตั้งแต่ก่อนผ่าตัดและหลังการผ่าตัดอย่างต่อเนื่อง จึงได้เห็นประสิทธิภาพการทำงานเฉพาะทางของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางทั้งกระบวนการ

งานประจำวันของพยาบาลก็จะมี การมาฉีดยาเข้าทางถุงน้ำเกลือซึ่งติดไว้ตลอดเวลา หมอมีคำสั่งให้ฉีดยาอะไรก็ฉีดเข้าไปทางถุงน้ำเกลือ

พยาบาลฝ่ายวัดความดันและวัดไข้ก็จะนำเครื่องวัดความดันและปรอทมาพร้อมกัน เสียบปรอทเข้ารักแร้และวัดความดันผลออกมาพร้อมๆ กัน

ผลการวัดความดันและวัดไข้ออกมาดีแทบทุกวัน โดยเฉพาะความดันช่วงแรกๆ หลังออกจากการผ่าตัดจะสูงหน่อย แต่วันหลังๆ จะต่ำลงอยู่ในเกณฑ์ดี เช่น อยู่แถวๆ 120/70 หรือบางวัน 112/65 ถือว่าเป็นค่าที่น่าพอใจ

แต่ละวันจะมีมิตรสหายญาติโยมและพระสงฆ์ที่รู้จักกันมาเยี่ยมตลอดทั้งวัน ครั้ง

แรกคิดว่า อยู่โรงพยาบาลคงไม่มีอะไรทำ ก็เตรียมไฟล์ธรรมะของหลวงปู่พุทธทาสไปเต็มที่ พอถึงเวลาจริงๆ ได้ฟังไม่กี่เรื่อง ต้องรับแขกที่มาเยี่ยมด้วยน้ำใจไมตรีที่เสียสละยิ่ง แต่ละคนเดินทางมาไกล เช่น คณะของคุณ วิจิตรา คุณสารภี คุณอู๋ จากอำเภอขนอม จังหวัด

นครศรีธรรมราช คุณรุจี ต้นต้อสวโยธี อดีตอาจารย์จากโรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม และสามี ได้ทราบข่าวทางเฟซบุ๊คก็บินตรงมาจากกรุงเทพฯ นักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่เคยไปบรรยายให้ฟังก็มาเยี่ยมเยียนกันบ่อยๆ ไม่ได้ขาด

หลังผ่าตัดผ่านไปสองถึงสามวัน เริ่มฉันอาหารเหลว เช่น น้ำซุปรี่ที่ทางโรงพยาบาลจัดให้ แต่รู้สึกว่ารสเค็มเกินไป เพราะไม่รับประทานอาหารเค็มมานานแล้ว จึงขอให้คุณ ทวีตัมนำข้าวกล้องมาต้มแทน เป็นน้ำข้าวกล้องบริสุทธิ์ที่ไม่ได้ปรุงรส คิมแต่เพียงบรรเทาความหิว ไม่กล้าฉันอาหารมากนัก เพราะจะลำบากเวลาเข้าห้องน้ำ ต้องเคลื่อนย้ายสายสองสายรวมทั้งเสาสและถุงน้ำเกลือเข้าไปด้วย

วันต่อมาอาการเริ่มฉับอาหารจืดๆ เช่น ข้าวกล้องต้มกับผักบั้ง ยอดมะรุ้มและใบตำลึงตามที่เคยฉัน หลังได้รับอาหารเข้าไป อาการท้องอืดเพิ่มมากขึ้น บางวันลมแ่่นจากท้องด้านซ้ายไปด้านขวาเหมือนลมสลาดัน ปวดมาก แผลปวดน้อยลง แต่ปวดท้องแทน ท้องอืดแทบทุกวัน พยายามก็ให้ยาลดกรด แต่รู้สึกว่าจะไม่ค่อยจะได้ผลเท่าที่ควร

ต่อมาปวดท้องหนักขึ้นแต่ถ่ายไม่ออก จึงขอยาระบายมาฉันแต่ก็ไม่ได้ผล จึงขอโซเดียมคลอไรด์ 100 ซีซี มาสวน ทำให้อุจจาระที่แข็งมากเริ่มอ่อนตัวลงและไหลออกมาได้บ้าง ท้องค่อยเบาขึ้นแต่ท้องอืดก็ยังเหมือนเดิม

คุณศิวพรได้ซื้อยาถ่ายรวมพลมาช่วยก็ช่วยได้นิดหน่อย พอดื่มหลายครั้งก็ยังไม่วุ่นไหลเท่าที่ควร จึงสั่งคุณทวี โภชธรรมให้นำขวดทำดิทอกซ์ที่วัดมาให้

เมื่อได้ขวดดิทอกซ์มาแล้ว ได้นำน้ำอุ่นผสมน้ำสะอาดจำนวนหนึ่งพันซีซี บีบมะนาวครึ่งผล ตามที่เคยทำมาเป็นประจำแล้วจัดการสวนล้างลำไส้ คราวนี้แหละอุจจาระที่ติดค้างค้างอยู่หลายวันก็ไหลออกมาจนหมดสิ้น ตัวเบาสบาย

การสวนทำความสะอาดลำไส้ครั้งนี้ไม่ได้แจ้งให้หมอหรือพยาบาลทราบแต่ประการใด เพราะหมอยังให้ยาระบายก่อนนอนอย่างสม่ำเสมอ ก็ฉันไปตามที่หมอสั่งแม้จะไม่ได้ผล ก็ฉันไปเรื่อยๆ อย่างน้อยก็เป็นการช่วยๆ กันไม่มีปัญหาอะไร

พยาบาลบางคนทราบเรื่องนี้ ถามว่า ทำไมไม่ปรึกษาหมอก่อน อาตมาตอบว่าเรื่องเอาอุจจาระออกจากท้องไม่ต้องรายงานหมอก็ได้ ให้เวลาหมอทำงานยากๆ กว่านี้ดีกว่า

เธอฟังแล้วไม่พูดอะไรอีก หน้าบึ้งเดินออกไปจากห้อง เพราะแพทย์หรือพยาบาล ส่วนใหญ่จะดูเรื่องวิธีการทางเลือกว่า ไม่ควรทำ อาจจะเป็นอันตรายหรืออะไรก็สุดแล้วแต่ แต่เมื่ออาตมาทำไปแล้ว อูจจาจะออกมาดี ถ้าใส่เกลี้ยงสะอาด ท้องไม่อืด ไม่เพื่อ นั่งสบาย นอนหลับสบาย ก็ควรเชื่อได้ว่า การสวนล้างลำไส้ไม่มีอันตรายใดๆ

กิจวัตรประจำวันบนเตียงผู้ป่วยห้อง 1018 แม้จะวนเวียนอยู่เหมือนทุกๆ วันคือ พยาบาลจะมาวัดความดัน วัดไข้ ตวงน้ำมาให้ดื่ม วัดปริมาณปัสสาวะที่ออกมา ทุกวัน เวลา 8.30 น. นายแพทย์บรรณกิจจะเดินทางมาพร้อมกับทีมแพทย์ผู้ช่วยและนักเรียนแพทย์มาตรวจดูแผลที่ผ่าตัด บ่ายๆ นักเรียนแพทย์ก็จะมาทำแผลให้ นักเรียนแพทย์ต้องเป็นผู้ทำความสะอาดและเปลี่ยนผ้าก๊อศบริเวณแผลผ่าตัด ส่วนผ้าก๊อศที่ปิดแผลบริเวณช่องท้องด้านซ้ายที่ถ่ายเทของเสียนั้น พยาบาลทำความสะอาดและเปลี่ยนผ้าก๊อศได้

ส่วน การทำความสะอาดช่วงล่างไปเป็นหน้าที่ของผู้ช่วยพยาบาลผู้ชายเพราะต้องทำความสะอาดโดยการเช็ดตัวและทำความสะอาดจุดที่สายยางซึ่งต่อจากท่อปัสสาวะออกมาให้สะอาดทุกวัน

การทำความสะอาดบริเวณผ่าตัด ซึ่งให้เห็นการทำงานของผู้อำนวยการเฉพาะด้านอย่างชัดเจน นักเรียนแพทย์ดูแลเฉพาะแผลผ่าตัด พยาบาลดูแลเฉพาะบริเวณท่อยางถ่ายเทของเสีย ส่วนผู้ช่วยพยาบาลจึงมีหน้าที่ทำความสะอาดช่วงล่างช่องท้องลงไป

เช้า เทียง เย็น เจ้าหน้าที่ฝ่ายอาหารมาส่งอาหารสามมื้อ พยาบาลมาบอกว่า ให้อินอาหารเย็นหน่อยจะได้บำรุงร่างกาย แต่อาตมาถึงดฉันทุกวันตามที่เคยปฏิบัติมา แล้วมอบอาหารให้ผู้ที่เฝ้าไข้รับประทานแทน ช่วงหลังคุณวิรัตน์ พัทธกุล เป็นผู้เฝ้าไข้จึงได้มอบ

ให้คุณวิรัตน์รับประทานไปทุกมื้อ เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลฝ่ายอาหารมาเก็บภาชนะ ก็เก็บไปด้วยความสบายใจทุกครั้งเพราะอาหารหมดเกลี้ยงแถมยังล้างให้เรียบร้อย

เวลาผ่านไปห้าวันอาการต่างๆ เริ่มดีขึ้น พยาบาลมาบอกให้ลงจากเตียงตั้งแต่สองวันแรก เธอบอกว่าให้เดินออกกำลังกายแผลจะได้หายเร็ว ทั้งๆ ที่เจ็บและไม่คุ้นเคยกับการเดินด้วยการถือสายพะรุงพะรังอย่างนั้น แต่เมื่อพยาบาลคะยั้นคะยอมากก็ต้องเดินให้พยาบาลได้สบายใจ ไหนๆ ก็ให้คำแนะนำแล้ว ครั้งแรกๆ เดินย่ำเท้าอยู่กับที่ข้างเตียงก่อนประมาณหนึ่งร้อยครั้ง เวลาขำเท้า ทำสติกำหนดรู้ไปด้วย ซอยเท้าไปก็พุทโธๆ ไปเรื่อยๆ ได้ความเคลื่อนไหวด้วยได้สติด้วย ออกกำลังกายได้กำลังใจ เพื่อให้ร่างกายเคลื่อนไหว เป็นการกระตุ้นให้อวัยวะภายในที่เพิ่งรับการผ่าตัดเสร็จใหม่ๆ ได้ทำงาน หลายคนที่ผ่านมาการผ่าตัดใหญ่ก็มักจะเล่าให้ฟังอย่างนี้ เพราะหมอและพยาบาลจะให้เหตุผลว่า ถ้าผ่าตัดแล้วไม่ขยับเขยื้อน จะมีพังผืดมาล้อมรอบบริเวณแผลที่ผ่าตัด จะต้องทำการผ่าตัดใหม่อีก ต้องเจ็บตัวอีกและเสียเวลาอีก

วันต่อมาพยาบาลมาชวนเดินอีก โดยชวนให้เดินภายในห้องรอบๆ เตียงไปมา พอจะเดินช้าๆ ไปได้ วันต่อมาลองออกไปเดินข้างนอกห้องตามแนวยาวของตึกตรงทางเดินระหว่างห้องผู้ป่วย ด้วยการเดินกลับไปกลับมาเจ็ดรอบ เดินจนพยาบาลที่คอยแนะนำพอใจ แต่พยาบาลอื่นๆ ที่ทำงานอยู่แถวนั้น ก็ออกความเห็นว่าเป็นเดินมากเกินไปแล้ว

ผลจากการเดินไปเดินมา (จกรม) บริเวณทางเดินหน้าห้องผู้ป่วยตามแนวยาวของตึก ซึ่งจะต้องผ่านโถ้ะกลางที่ทำการของพยาบาล ปรากฏว่า น้ำเหลืองหรือของเสียไหล

ออกมาตามท่อสายยางที่ต่อไว้จากภายในมาออกช่องท้องด้านซ้ายมากจนผ้าก๊อศที่ปิดไว้เปื่อยและ ต้องเรียกพยาบาลมาเปลี่ยนให้ถึงสองสามครั้ง

ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ความเคลื่อนไหวภายนอกทำให้อวัยวะภายในทำงานจับของเสียออกมาก็เป็นไปได้ ถ้าอย่างนั้นก็หมายความว่า การที่พยาบาลมาเค้นเคยให้เดินให้มากๆ ก็มีผลดีต่อการขับของเสียที่เกิดจากการผ่าตัดออกจากร่างกายได้จริงๆ

วันต่อมาข่าวร้ายไปถึงคุณหมอมว่า อาตมาเดินมากไปหน่อย ท่านมาตรวจตามปกติแล้วบอกว่า ท่านอาจารย์เดินได้ แต่เดินพอดีๆ ไม่ต้องมาก เพราะเพิ่งผ่าตัดไปสามวัน

เป็นอันว่าเรื่องออกกำลังก็ผ่านไปด้วยดี เป็นที่พอใจของพยาบาลที่เรียงหน้ากันเข้ามาแนะนำและเชียร์ให้เดินกันอย่างสุดจิตสุดใจ

พยาบาลที่ทำหน้าที่ดูแลก็มีบุคลิกต่างกันออกไป บางคนอัธยาศัยดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี พูดคุยเป็นกันเองเหมือนญาติสนิท แม้จะคุยเพียงครั้งละไม่ถึงสามนาที แต่ก็พอรู้ว่า มีอัธยาศัยดี มีเมตตากรูณามาก

บางคนทำงานแบบหุ่นยนต์จริงๆ ทำหน้าที่ด้วยสีหน้าที่เรียบเฉย ไม่ยิ้มแย้ม ไม่พูดทำหน้าที่เสร็จแล้วออกไปทันที บางคนชอบชวนคนไข้ทะเลาะ จับผิด โต้แย้งเรื่องนั้นเรื่องนี้ที่คนไข้ไม่เข้าใจ แทนที่จะแนะนำให้คนไข้เข้าใจถูกต้องก็กลายเป็นข่มขู่คนไข้ว่าไม่รู้อะไร ตัวเองเท่านั้นที่เก่งจริงๆ

นอนบนเตียงคนไข้ก็ได้ศึกษาเรียนรู้ถึงชีวิตจิตใจความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ของคนไข้ไข้ ของแพทย์และพยาบาลอีกมากมาย ถ้าใช้เวลาให้ผ่านไปกับการเรียนรู้เพราะสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัวเราล้วนน่าเรียนรู้ทั้งนั้น โดยแหล่งเรียนรู้จะหมุนเวียนเปลี่ยนไปตามกระแส อนิจจัง ทุกขัง และอนัตตา เปลี่ยนไปไหลเรื่อย ให้ศึกษาตลอดเวลา

หลังจากการผ่าตัดผ่านไปเจ็ดวัน วันที่ 2 เมษายน 2556 เวลา ประมาณ 9.00 น. เจ้าหน้าที่ได้นำเตียงคนไข้มาขึ้นไปที่ห้อง 2502 เพื่อตรวจสอบสภาพการทำงานของกระเพาะปัสสาวะและตรวจภายในกับกล้องส่องที่มองเห็นได้ในจอ แพทย์และพยาบาลคุยกันว่าอวัยวะทุกอย่างทำงานปกติ แพทย์จึงตัดไหมตรงแผลผ่าตัด และถอดท่อสายยางที่ต่อเพื่อถ่ายเทของเสียออกทางช่องท้องด้านซ้าย ซึ่งแพทย์จะดึงอย่างรวดเร็วแต่เจ็บแปลบ ต่อมาก็ดึงท่อที่ต่อกับท่อปัสสาวะออก ซึ่งเจ็บมากจริงๆ รู้สึกว่าพอต่อสายยางออกไปแล้วจะเจ็บท่อปัสสาวะมาก

เมื่อแพทย์และพยาบาลปฏิบัติตามขั้นตอนเสร็จแล้ว เจ้าหน้าที่ได้เข็นเตียงนำกลับมายังห้อง 1018 เหมือนเดิม

ตอนนี้ชีวิตกลับมาเป็นคนไร้สายและไร้เสาอีกครั้งหนึ่ง หลังจากต้องเดินไปไหนมาไหนด้วยการลากสายและลากเสาน้ำเกลืออยู่เจ็ดวันเต็ม ท่อปัสสาวะปวดมาก อาการปัสสาวะไหลเร็วเริ่มขึ้น ต้องเข้าห้องน้ำอยู่ตลอดเวลา เข้าไปนั่งก็ปัสสาวะออกมานิดเดียว กลับมานั่งเดียวเดียวก็ต้องไปอีกแล้ววนเวียนแบบนี้ทั้งวัน

เข็นย้ายอาการเจ็บมากกว่าเดิม ต้องเข้าห้องน้ำบ่อยๆ ถึยิบ รุ่มลึบกว่าครั้งในคืนนั้น แล้วก็เจ็บปวดมาก นับเป็นประสบการณ์ของคนเป็นต่อมลูกหมากโตจริงๆ แม้ว่าตอน

นี้จะไม่มีต่อมลูกหมากเพราะหมอตัดออกไปแล้ว แต่ความเจ็บปวดที่ท่อปัสสาวะภายในช่วงทรมาณมาก เวลาที่เจ็บปวดแบบนี้ คงไม่มีอะไรดีเท่ากับการทำภวานาให้ลมหายใจละเอียดที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อให้ร่างกายทั้งปวงสงบราบรื่นไปด้วย

แต่การปวดปัสสาวะนี้ก็มึตลอดเวลา ทำให้คิดถึงว่าเราคงทำกรรมไม่ดีอะไรเอาไว้ไม่น้อยทีเดียวที่จะต้องมารับผลอย่างนี้ เราไม่มีบุพเพนิวาสานุสติญาณดั่งพระพุทธเจ้า และพระอรหันต์ทั้งหลาย จึงยังรู้ไม่ได้ว่าไปทรมาณสัตว์หรือทำผิดคิดร้ายกับมนุษย์ใดๆ ไว้เมื่อชาติไหน

คืนนั้นผ่านไปอย่างยากเย็น แต่ก็ผ่านไปตามกงล้อแห่งกาละที่ต้องหมุนไป คืนเช้าขึ้นมาวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2556 อาการเจ็บทู่เลาตามลำค้ำบ แต่ยังมีร่องรอยความเจ็บปรากฏอยู่ แผลที่ค้ำบที่ออกมาจากช่องท้องค้ำบซ้ายก็มีน้ำไหลออกมาเย้มเป็ยกและพยาบาลต้องรีบมาเปลี่ยนผ้าก็อดให้บ่อยๆ

ดร.ส่งเสริมนำอาหารเข้ามาเลี้ยงเสร็จ แล้วถามอาการและอยู่ฟังกุณหมจะตรวจว่าอย่างไร เวลา 8.30 น. คุณหมอบรรณกิจได้มาตรวจตามปกติ จึงรายงานให้ทราบถึง ความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นทั้งค้ำบ ท่านถามว่า ลักษณะปัสสาวะออกต่อเนื่องเป็นลำค้ำบใหม่ ก็บอกว่าไม่ค้ำบดีเท่าไร ท่านบอกว่าลองค้ำบไปสักกระยะหนึ่ง แล้วก็สั่งยาแก้ปวดมาให้

พยาบาลให้ยากแก้ปวดและยาระบาย คู่กันไป ทำให้การระบายทั้งหนักทั้งเบาควบคู่กันไปเป็นไปค้ำบดี เวลาที่ระบาย หากการระบายหนักเป็นไปค้ำบดี ก็จะนำการระบายเบาให้เป็นไปค้ำบดีค้ำบ

อาการปวดท้อปัสสาวะยังคงไม่หายง่ายๆ เพราะมีท่ออย่างเข้าเสียบอยู่ตั้งเจ็ดวัน คงจะต้องใช้เวลาในการเขี่ยวยารักษานานโขทีเดียว

อาการวันที่ 3 เมษายน 2556 ดีขึ้นตามลำดับ อาการปวดลดลง จำนวนการเข้าห้องน้ำลดลง การควบคุมปัสสาวะทำได้ดีขึ้น มีญาติธรรมมาเยี่ยมตามปกติ

วันนี้คุณหมอมพงษ์ศิริ ประรณาดิ ซึ่งเป็นผู้ประสานงานกับหมอบรรณกิจได้มาเยี่ยมและแนะนำว่า อย่ารีบกลับวัดควรจะย้ายไปพักที่ตึกสงฆ์เพื่อเป็นการพักผ่อน

พยาบาลบางคนก็เริ่มพิจารณาว่าอาตมาจะออกวันไหน แต่พวกเธอไม่มีอำนาจตัดสินใจ เพราะอำนาจตัดสินใจอยู่กับเจ้าของไข้คือ คุณหมอบรรณกิจ วันนี้จึงยังไม่ทราบแน่ชัดว่าเมื่อไรจะได้ออกไปจากโรงพยาบาล เพราะการที่หมอจะตัดสินใจว่าจะให้ออกไปจากโรงพยาบาลหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับสภาพของผู้ป่วยที่จะต้องการดูแลอย่างใกล้ชิดจากแพทย์และพยาบาลหรือไม่

วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2556 ก็ยังไม่ทราบว่าจะเป็นอย่างไร แต่ดูแนวโน้มว่า น่าจะอยู่ต่อไปไม่นานแล้ว ตื่นเช้าอาการดีขึ้นตามลำดับ จึงได้นำเอาข้าวของต่างๆ ทอยกลับวัดไปก่อน และสิ่งของที่กินได้หรือเครื่องคั้นทั้งหลายทั้งปวงก็ได้มอบให้แก่พยาบาลที่ศูนย์พยาบาลใกล้ๆ นั้น จึงเหลือข้าวของเครื่องใช้ส่วนตัวที่พร้อมจะอพยพออกจากโรงพยาบาลทันทีที่คุณหมอบรรณกิจมีคำสั่งว่า จะไปตึกสงฆ์หรือจะกลับวัดเท่านั้น

เวลา 8.30 น. คุณหมอบรรณกิจได้เดินทางมาถึงและตรวจตามปกติ อาการเจ็บทุเลาลง ตรวจแผล บอกว่าแผลสวยดี ตัดไหมตั้งแต่วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2556 แล้วคุณหมอจึงมีคำสั่งว่า นิมนต์อาจารย์กลับวัดได้เลย ไม่ต้องไปอยู่ที่ตึกสงฆ์แล้วเพราะไม่มี

ประโยชน์อะไร การรักษาที่ครบกระบวนการแล้ว นั้นหมายความว่า จะไม่ต้องมีแพทย์หรือพยาบาลดูแลอีกต่อไป ก็ไม่มีอันตรายแล้ว

ความเดิมตอนที่แล้วก็คือว่า วันที่คุณหมอได้รับรายงานว่า อาตมาเป็นมะเร็งต่อมลูกหมากนั้น ท่านก็บอกว่า ถ้าจะผ่าตัดกับหุ่นยนต์จะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดประมาณสามแสนกว่าบาท อาตมาแจ้งให้คุณหมอตราบว่า ยินดีออกค่าใช้จ่ายจำนวนนี้ เพราะญาติโยมญาติธรรมที่เคารพนับถือกันหลายคนได้ปวารณาไว้แล้ว

คุณหมอรับทราบและให้ความช่วยเหลือกระบวนการต่างๆ ในการรักษาครั้งนี้ทุกประการเป็นอย่างดีตั้งแต่ต้นจนจบลงด้วยดีถึงวันนี้

อาตมามีความประทับใจในน้ำใจคุณหมอและพยาบาลทุกคน เจ้าหน้าที่ทุกคนที่ได้ช่วยชีวิตอาตมาให้ผ่านพ้นอันตรายในครั้งนี้ได้อย่างเต็มความสามารถ จึงมีความปลาบปลื้มใจที่จะได้นำเงินที่ญาติธรรมทั้งหลายบริจาคช่วยค่ารักษาสุขภาพมามอบให้แก่โรงพยาบาลตามที่ทางโรงพยาบาลรวมตัวเลขออกมาว่า จะต้องใช้จ่ายเงินเพื่อการผ่าตัดในครั้งนี้จำนวนเท่าไร ก็จะจ่ายเงินแก่โรงพยาบาลจำนวนเท่านี้กันอย่างครบถ้วนทุกบาททุกสตางค์

ก่อนที่จะผ่าตัด ญาติโยมที่เป็นญาติธรรมกันทั้งที่วัดพุทธปัญญา ชุมชนคนรักธรรมที่กริฟฟิตพาร์คและญาติโยมจากวัดต่างๆ ในสหรัฐอเมริกาและญาติโยมที่เคารพนับถือกันในประเทศไทยได้บริจาคเงินไว้จำนวนหนึ่ง ซึ่งทางคณะกรรมการวัดได้โอนเงินจำนวนนี้เข้าไปในธนาคารกสิกรไทยสาขาสุเทพจำนวนพอเพียงที่จะจ่ายตามที่คุณหมอคำนวณคร่าวๆ ไว้

อาตมาจึงให้พยาบาลที่เข้ามาในห้อง ไปประสานงานเพื่อขอใบเสร็จค่ารักษา
ทั้งหมดจากฝ่ายการเงินตั้งแต่เวลาประมาณ 9.00 น. เพราะขออนุญาตคุณหมอไว้ว่า
อาตมาจะขอออกจากโรงพยาบาลสักบ่ายโมงหลังจากฉันทันเพลและจ่ายเงินเรียบร้อยแล้ว

พยาบาลที่ขอร้องให้ไปติดต่อประสานงานเรื่องค่าใช้จ่ายหายไปแล้วก็หายไปเลย
ไม่มารายงานว่าเป็นอย่างไร จึงให้คุณวิรัตน์ พัชรกุล ไปถามที่ศูนย์พยาบาลฯ โทรศัพท์
ลงไปถามฝ่ายการเงินก็ได้รับคำตอบว่า ยังคิดเงินไม่เสร็จ

เวลาผ่านไปหลายชั่วโมงจนกระทั่งถึงเวลาฉันทันเพล วันนี้ดร.ส่งเสริมและพัน
ตำรวจเอกสำราญ เพียนอกและคุณอ้อยภรรยามาเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารเพล

อาตมาฉันทันเพลเสร็จแล้ว ก็นั่งรอต่อไปจนถึงเวลาประมาณบ่ายโมง ก็มีพยาบาลคน
หนึ่งชื่อ โปรงนภา อัครชิโนเรศ มารับลงไปที่ยุทธศาสตร์การเงินตึกสุจิน โฉ ชั้นหนึ่ง ลงลิฟท์
ไปถึงหน้าเคาน์เตอร์การเงิน เจ้าหน้าที่การเงินยื่นใบเสร็จค่ารักษาและทำการผ่าตัดด้วย
หุ่นยนต์ให้เป็นจำนวนเงิน 247,350 บาทถ้วน ซึ่งได้ระบุรายการต่างๆ เกี่ยวกับการผ่าตัด
ไว้อย่างครบถ้วน

อาตมาจึงบอกฝ่ายการเงินว่า ขอเวลาไปถอนเงินที่ธนาคารสักครู่แล้วพวกเราอัน
ประกอบไปด้วยดร.ส่งเสริม แสงทอง คุณวิรัตน์ พัชรกุลและ พระจักรกฤษณ์ ชีรชมุโม
เดินทางไปธนาคารกสิกรไทยสาขาสุเทพ เบิกเงินเสร็จก็กลับมายังที่จ่ายเงิน โดยคุณวิรัตน์
เป็นผู้นำเงินทั้งหมดคืนให้แก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงิน

เวลาผ่านไปร่วมสองชั่วโมง เจ้าหน้าที่ไม่ยอมรับเงินเสียที มองจากด้านนอกมี
ความปั่นป่วนภายในตามสมควร เวลาบ่ายสามโมงกว่า หัวหน้าฝ่ายการเงินจึงออกมา

แจ้งว่า ทางคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่แจ้งว่า ท่านเป็นพระสงฆ์ที่ดีที่ทรงคุณค่า เคยทำประโยชน์ให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และสังคมมาก ทางโรงพยาบาลจึงไม่เก็บค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น เพราะค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดทั้งหมดมูลนิธิโรงพยาบาลสวนดอกเพื่อพระภิกษุสงฆ์อาพาธเป็นผู้จ่ายทั้งหมด ถ้าท่านต้องการจ่ายเงินจริงๆ ก็ขอนิมนต์ไปบริจาคที่มูลนิธินั้นเถิด เพราะเงินก็จะมาเป็นค่าใช้จ่ายตามเจตนาที่ท่านต้องการจะจ่ายอยู่ดี

อาตมาและคณะได้รับฟังคำชี้แจงแล้ว ก็เดินทางไปยังที่ทำการมูลนิธิโรงพยาบาลสวนดอกชั้นล่างใกล้ๆ กับห้องจ่ายยา เจ้าหน้าที่มาต้อนรับอย่างดี ได้ทราบว่ามีการขอรับการบริจาคเงินด้วยตนเองเป็นการด่วน จึงได้มอบเงินจำนวน 247,350 บาทแก่มูลนิธิโรงพยาบาลสวนดอกเพื่อพระภิกษุสงฆ์อาพาธ ตามคำแนะนำของฝ่ายการเงิน เพื่อทางมูลนิธิจะได้นำเงินไปชำระค่ารักษาและผ่าตัดมะเร็งต่อมลูกหมากทั้งกระบวนการต่อไป

ความจริงแล้วพูดตามประสาทั่วไป การผ่าตัดมะเร็งต่อมลูกหมากของอาตมาในครั้งนี้ ก็ผ่าตัดฟรีไม่ต้องเสียเงินเลยสักบาทเดียวตามสิทธิหลายอย่างและ โดยเฉพาะสิทธิจากมูลนิธิโรงพยาบาลสวนดอกเพื่อพระภิกษุสงฆ์อาพาธ แต่อาตมาพิจารณาเห็นว่า พุทธศาสนิกชนทั้งในประเทศไทยและอเมริกาได้ตั้งใจเจตนาบริจาคเงินให้อาตมาเพื่อนำมาใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลครั้งนี้ ถึงแม้ทางโรงพยาบาลไม่คิดเงินเลย แต่อาตมาต้องพยายามสนองเจตนารมณ์ของพุทธบริษัทที่ถวายค่าใช้จ่ายในการนี้ให้ได้ และพิจารณาเห็นว่าวิธีการสนองเจตนารมณ์อันเป็นกุศลของญาติธรรมที่ดีที่สุดก็คือ นำเงินจำนวนนี้เข้ามูลนิธิโรงพยาบาลสวนดอก เพื่อพระภิกษุสงฆ์อาพาธนี้เอง จะได้ช่วยค่ารักษาของอาตมาและพระสงฆ์อื่นๆ ด้วย

หากจะมองในแง่บุญกุศล การบริจาคเงินเพื่อเข้ามูลนิธิโรงพยาบาลสวนดอกเพื่อ
ภิกษุสงฆ์อาพาธนี้ย่อมได้บุญมาก จัดเป็นมหาสังฆทานอย่างแท้จริง เพราะมูลนิธินี้จะ
ได้นำเงินเหล่านี้ไปจ่ายค่าดูแลรักษาพยาบาลพระสงฆ์ที่อาพาธอันจรมาจากทิศทั้งสี่อย่าง
แท้จริงเป็นมหาบุญมหากุศลไม่มีที่สุดไม่มีประมาณ

อนึ่งเมื่อได้บริจาคเงินสมทบมูลนิธิโรงพยาบาลสวนดอกเพื่อพระภิกษุสงฆ์อาพาธ
ทำให้ระลึกถึงพระพุทธภายิตที่ว่า ผู้ใดบำรุงภิกษุไข้ ผู้นั้นเหมือนได้บำรุงตถาคต ก็ถือว่าเป็นบุญใหญ่อีกส่วนหนึ่ง

เจ้าหน้าที่รับเงินเรียบร้อยแล้ว ออกใบอนุโมทนาบัตรแก่อาสาและสันทนาอยู่ครู่
หนึ่ง อาตมารู้สึกเบากายเบาใจ ส่วนเบากายคือ โรค
ร้ายออกจากร่างกายไปแล้ว ส่วนความเบาใจคือเงินที่
พุทธศาสนิกชนช่วยกันบริจาคมาเพื่อการรักษาพยาบาลก็
ได้จ่ายออกไปทำบุญให้ญาติโยมตามเจตนารมณ์ทุก
ประการแล้ว

ขอให้ญาติโยมที่ได้ร่วมกันบริจาคด้วยเจตนานี้จึงได้รับส่วนบุญกุศลโดยทั่วหน้า
อย่าได้มีโรคภัยเบียดเบียน อย่าเจ็บ อย่าไข้ให้มีแต่สุขภาพกายดี สุขภาพจิตดี ชีวีเป็นสุขกัน
ถ้วนหน้า

เมื่อกระบวนการออกจากโรงพยาบาลทุกอย่างสำเร็จเสร็จสิ้นลง พวกเรา
ประกอบด้วยดร.ส่งเสริม แสงทองและคุณวิรัตน์ พัชจรกุล พระจักรกฤษณ์ ชีรธมโม
เดินทางกลับวัดอุโมงค์ในเวลาประมาณ 16.00 น.

นอกจากอาตมาจะได้คุณหมอดีมาเป็นผู้ดำเนินการผ่าตัดแล้ว ก่อนที่จะถึงเวลาผ่าตัดประมาณหนึ่งเดือน อาตมาได้มีโอกาสรู้จักพยาบาลที่เชี่ยวชาญด้านมะเร็งต่อมน้ำเหลืองคนหนึ่ง ทำงานอยู่ที่โรงพยาบาลจุฬา ทราบภายหลังว่า ชื่อ รุ่งนภา โรจนบุรานนท์ เป็นคนชอบบุญ ใคร่ธรรม ชอบช่วยงานปฏิบัติธรรมหรือบวชสามเณรภาคฤดูร้อน ยามว่างจากงานพยาบาล ชอบทำบุญตักบาตรทั้งเวลาปกติและเทศกาลพิเศษ ได้พบอาตมาทางเฟซบุ๊ก เมื่อทราบว่า อาตมา เป็นมะเร็งต่อมลูกหมาก เธอถามว่า ได้เข้ารักษาที่ไหนหรือยัง หากยังไม่ได้รับการรักษาเธออาสาจะนำไปรักษาที่โรงพยาบาลจุฬา

อาตมาบอกเธอว่า หมอที่โรงพยาบาลสวนดอกได้นัดผ่าตัดวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2556 แล้ว เธอก็พิจารณาให้ที่จะให้คำปรึกษาอย่างเต็มความรู้ความสามารถที่มีอยู่

ตั้งแต่นั้นมาเธอได้หาข้อมูลทางวิชาการที่เข้าใจง่ายๆ เกี่ยวกับต่อมลูกหมาก มะเร็งต่อมลูกหมาก การรักษา มะเร็งต่อมลูกหมาก การเตรียมตัวก่อนเข้ารับการผ่าตัด ซึ่งทำให้ได้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องมะเร็งต่อมลูกหมากในหลายๆ มิติ สิ่งที่เคยกลัว วิตกกังวลเพราะความไม่รู้ก็หายไป มีความมั่นใจในการผ่าตัดเข้ามาแทนที่

เมื่อพูดถึงการผ่าตัดมะเร็งต่อมลูกหมาก ก็มีเรื่องความไม่รู้อยู่เหมือนกันว่า จะผ่าตัดต่อมลูกหมากนั้นผ่าตัดตรงไหน บางคนก็เดาเอาว่า ผ่าตัดอั้นทะ หลังผ่าตัดแล้วจะคล้ำๆ ขันที่ในหนังจีน เสี่ยงจะเปลี่ยนไปหรือบุคลิกอาจเปลี่ยนไปหรืออะไรทำนองนั้น แต่พอได้ศึกษาข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับต่อมลูกหมากในหลายมิติก็ทำให้เข้าใจว่า ต่อมลูกหมากก็คือต่อมลูกหมาก มิใช่อั้นทะดังที่หลายคนเข้าใจกันมาก่อน

เนื่องจากเธอเห็นว่า อาตมายังคงทำงานด้านเผยแผ่อยู่มาก ทราบได้จากข่าวคราวที่ส่งภาพและข่าวทางเฟซบุ๊ก เธอก็แนะนำมาว่า ให้ผู้ป่วยมะเร็งพยายามสะกดคำว่าพักผ่อนให้ถูกต้อง เธอบอกว่า ผู้ป่วยมะเร็งต้องได้รับการพักผ่อนให้เพียงพอเพื่อให้ร่างกายอ่อนคลาย สบาย ไม่เครียด เพราะความเครียดคือ อาหารชนิดหนึ่งของมะเร็ง

นอกจากเธอจะแนะนำเรื่องอาหารการบริโภคของผู้ป่วยมะเร็งและการปฏิบัติตนมิให้มะเร็งขยายตัวแล้ว เธอยังส่งข้อความให้กำลังใจในการทำความคิดและมีคุณธรรมว่า ความคิดคือสิ่งที่ท่านทำ คุณธรรมคือสิ่งที่ท่านมี ท่านต้องหายจากโรคร้ายเพื่อจะได้กลับมาเผยแผ่ธรรมะแก่เพื่อนมนุษย์ทั่วโลกต่อไป ขอให้ท่านเบิกบานกับการชี้ทางธรรมให้เพื่อนมนุษย์เถิด

เธอมีคารมคมคายในการสื่อสารแบบชมรมชมกันเอง เช่นพูดว่า ท่านเป็นหัวขโมย เวลาพูดธรรมะที่ไหนหรือใครได้คุยกับท่านๆ จะขโมยความทุกข์ของผู้ฟังและคู่สนทนาไปหมดเลย พอท่านจากไปแล้วทุกคนรู้สึกว่เหลือแต่ความสุขทิ้งไว้คู่ต่างหน้า แต่ความทุกข์ท่านขโมยไปด้วย ที่ใดมีทุกข์ที่นั่นมีธรรม ที่ใดมีท่านที่นั่นมีสุข ท่านไปที่ไหน ดอกไม้แห่งความสุขจะผลิบานในใจชนที่นั่น คนที่ฟังธรรมจากท่านแล้วจะหยุดการติดต่อกับความทุกข์ไปชั่วคราว

ผู้ป่วยมะเร็งอย่างอาตมากับความตายอยู่ใกล้ๆ แคंपลายจุมูก การทำความรู้จักกับความตายให้ดี ก็ช่วยให้รู้สึกผ่อนคลายหายกลัวตายได้มาก เธอได้ส่งคติธรรมง่ายๆ ให้มองเห็นความตายว่า เสมอภาคกับทุกคนว่า ไบไม้ทุกไบไม่ว่าจากต้นไม้สูงหรือต่ำเตี้ยเพียงใด สุดท้ายต้องร่วงลงสู่ดิน หมายความว่า มนุษย์ไม่ว่าชนชั้นไหนสูงส่งหรือต่ำด้อย

เพียงใด สุดท้ายก็ต้องทิ้งร้างทับกับผืนดิน ความตายไม่มีใครปรารถนาแต่เป็นสมบัติติดตัวมาพร้อมกับความเกิดที่ไม่มีทางหลีกเลี่ยง

เธอชอบส่งข้อความมาให้เสมอๆ ว่า สุขทุกข์อยู่ที่ใจ ทุกข์เกิดที่ใจก็ต้องดับที่ใจ กิเลสและโพธิ์ก็อยู่ที่ใจ กิเลสเกิดที่ใจก็ต้องดับที่ใจ โพธิ์ก็องงามและเติบโตที่ใจ ความสุขหลายอย่างเกิดที่ใจ เพียงแค่มีความพอใจกับสิ่งที่มี ยินดีกับสิ่งที่ได้กระทำ ความสุขหลายอย่างก็จะไหลมาเทมาโดยไม่ต้องเสียเงิน เสียเวลา เสียอารมณ์และเสียใจ

ทำปัจจุบันให้ดีที่สุด ไม่รู้ว่าพรุ่งนี้จะมีหรือไม่ อย่าสนใจอนาคต สนใจว่าปัจจุบันนี้เราทำดีแล้วหรือยัง ความสุขอยู่ที่นี้ สวรรค์ก็อยู่ที่นี้ จงยินดีพอใจกับความสุขที่ได้เดี๋ยวนี้ เมื่อมีโอกาสทำประโยชน์ของตนหรือผู้อื่นต้องทำทันที เพราะโอกาสเหมือนไอศกรีม หากไม่รับประทานจะละลายทันที การได้ชีวิตมาเป็นมนุษย์ก็คือการได้โอกาส หากปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไป สุดท้ายชีวิตก็สลายไปไม่ต่างอะไรจากไอศกรีม เราจะเกิดมาเพื่อรับประทานไอศกรีมให้หมดทั้งแท่งหรือจะปล่อยไอศกรีมให้ละลายไปต่อหน้าต่อตาโดยมิได้ลิ้มรสไอศกรีม เมื่อเกิดมาแล้วควรหากำไรชีวิตใส่ตัว เธอกล่าวเสมอๆ ว่า วันที่มีกำไร คือ วันที่ได้ทำความดี วันที่เป็นวันดี คือวันที่ได้ให้อภัยและได้ทำบุญ

เวลาที่พักอยู่ที่โรงพยาบาล เธอก็โทรมาถามข่าวคราวอาการเป็นวันๆ ไปและบอกเสมอว่า แต่ละขั้นตอนควรปฏิบัติตนอย่างไร ควรมีปฏิสัมพันธ์กับแพทย์และพยาบาลอย่างไร จึงจะทำให้การรักษามีประสิทธิภาพมาก หายเร็ว

นับว่าเธอได้ทำหน้าที่กัลยาณมิตรด้วยจิตวิญญูณของพยาบาลที่ประกอบด้วย ความเมตตา กรุณา โดยไม่จำกัดเวลา สถานที่และบุคคล เธอได้เสียสละทั้งเวลา ความรู้ ความสามารถในการให้คำปรึกษาในการรักษาดูแลทั้งร่างกายและจิตใจพร้อมๆ กันไป แบบองค์รวมด้วยจิตอาสา โดยมีได้รับอะไรตอบแทนนอกจากความสุขใจที่ได้ทำความดี กับเพื่อนมนุษย์ผู้ทุกข์ทรมานจากการป่วยไข้

ความหัตถ์ของโลกลอนไลน์ในด้านคุณธรรมคือ คนดีมีคุณธรรม ไม่เคยรู้จัก หน้าค่าตากันมาก่อน แต่สามารถส่งใจที่ประกอบด้วยความรัก ความเมตตา กรุณาเอื้อ อาทรรหว่างใจ องค์ความรู้ที่มีประโยชน์ไปดูแลช่วยเหลือเพื่อนยามทุกข์ยากได้ จึงขอ บันทึกความดีมีน้ำใจของญาติธรรมทางออนไลน์ผู้นี้ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ตลอดเวลาที่นอนป่วยหลังผ่าตัดที่โรงพยาบาลตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2556 มี กัลยาณมิตรอุบาสิกอุบาสิกามากมายที่ได้แสดงความรัก ความเมตตากรุณา ห่วงใยไปคอย ดูแลอย่างสม่ำเสมอมิได้ขาด แม้ว่าทุกคนจะต้องมีงานประจำทำอยู่ทุกวัน แต่เวลาว่าง เมื่อไรก็ไปเยี่ยมเยือนเป็นประจำ โดยเฉพาะคนที่เคยบวชทำกิจกรรมเผยแผ่ธรรมะด้วยกัน ที่ค่ายคุณธรรมวัดอุโมงค์มาหลายปี ให้การเอาใจใส่ดูแลไปเยี่ยมแทบทุกวัน ควรค่าแก่ การบันทึกความดีเอาไว้คือ

ดร.ส่งเสริม แสงทองและครอบครัว ได้ไปเยี่ยมเยือนส่งอาหารเช้าอาหารเพลเกือบ ทุกวันนอกจากจะมีคนอื่นเป็นเจ้าภาพเท่านั้น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ ปอนถิ่นและครอบครัว ได้ทำอาหารและน้ำปานะไป เยี่ยมเป็นประจำก่อนไปทำงานบ้างหลังเลิกงานบ้าง

คุณอักษนิช ศรีคาร์ตัน ได้แวะเวียนมาเยี่ยมแทบทุกวัน และอาสาสมัครมานอนเฝ้าด้วย หากมาเยี่ยมด้วยตนเองไม่ได้ก็ฝากข้อความมาเยี่ยมทางออนไลน์เฟซบุ๊กด้วยการติดตามอาการมิได้ขาด

คุณสมจิตร ได้มาเยี่ยมเยือนตั้งแต่วันแรกๆ เมื่อแพทย์บอกว่า ต้องการเตรียมเลือดไว้รองรับการเสียเลือดจำนวนมากๆ ก็ได้ประสานงานพระสงฆ์และเพื่อนฝูงที่มีศรัทธาบริจาคเลือดได้มากกว่าหกถุง แต่พอถึงเวลาผ่าตัดคุณหมอบอกว่า ไม่เสียเลือดเลย เลือดที่บริจาคก็ได้นำไปช่วยคนอื่นต่อไป

คุณวรรกรและคุณนิกา ได้นำยาสมุนไพรที่จะฉันเวลาพักผ่อนมาให้และปวารณาที่จะถวายบ้านสวนชั้นไฮน์โฮมที่สันทรายให้เป็นที่พักผ่อน ซึ่งพักได้อย่างไม่มีกำหนด

พันตำรวจเอกสำราญและภรรยา ก็ได้นำอาหารเพลมาถวายหลายครั้ง พร้อมทั้งมาเยี่ยมสนทนากันอย่างใกล้ชิดเสมอๆ

คุณทวี โปธาธรรม ผู้ช่วยเหลือกิจกรรมทุกอย่างไม่ว่าจะหุงหาอาหารสุขภาพ ไร่รถในการติดต่อประสานงานอย่างราบรื่นด้วยการเสียสละ เรียกได้ตลอดเวลา

คุณป้าแอ (เพ็ญฉาย สิโรต) คุณสารภี เสมียนเพชร คุณเกษร เสมียนเพชร คุณหญิงเดือนฉาย บุณศิริปิ่น ได้จัดอาหารสุขภาพถวายตลอดเวลาตั้งแต่ยังไม่เข้าผ่าตัดที่โรงพยาบาล เมื่อเข้าโรงพยาบาลแล้วก็ได้แวะเวียนมาดูแลมิได้ขาด

คุณวิรัตน์ พัชรกุล เจ้าของสวนยางพาราและสวนปาล์ม แห่งอำเภอขนอม จังหวัด นครศรีธรรมราช ได้เสียสละเวลาและงานทั้งหมดมาอยู่ดูแลอย่างใกล้ชิดตั้งแต่เวลาที่นอนป่วยที่โรงพยาบาลจนออกจากโรงพยาบาล นับว่าเป็นสหายธรรมที่เสียสละในการดูแลอย่างมาก

จึงขอถือโอกาสนี้จบการบันทึกที่คั่งค้างมานานไว้ตอนหนึ่งก่อน คิดว่าน่าจะได้สาระที่ครอบคลุมเหตุการณ์ต่างๆ ได้ตามสมควร อาจจะได้เป็นข้อมูลในการศึกษาของคนที่จะเป็นมะเร็งต่อมลูกหมากรายต่อไปได้เตรียมตัวเตรียมการและเตรียมใจได้อย่างถูกต้อง

ขอขอบคุณมิตรสหาย ญาติธรรมและผู้รักใคร่นับถือกันทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจให้คำแนะนำทั้งที่มาเยี่ยมโดยตรงและแนะนำทางเฟซบุ๊ก ทางอีเมลล์ โทรศัพท์และสื่อสารอื่นๆ ด้วยความรักและความเมตตา ยิ่ง ขอความปรารถนาดีและพรเหล่านั้นจงสะท้อนย้อนกลับไปให้ท่านทั้งหลายจงเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะพละ ปราศจากทุกข์ โศกโรคภัย และมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ทั้งกายและใจ มีชีวิตที่สุขสดใสรตลอดไปเทอญ

21 เมษายน 2556

บ้านแสงตะวัน

อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

เวลา 6.26 น.

ดร.พระมหาจรรยา สุทธิญาโณ

เจ้าอาวาสวัดพุทธปัญญาและวัดลอยฟ้า

www.buddhapanya.org & www.skytemple.org